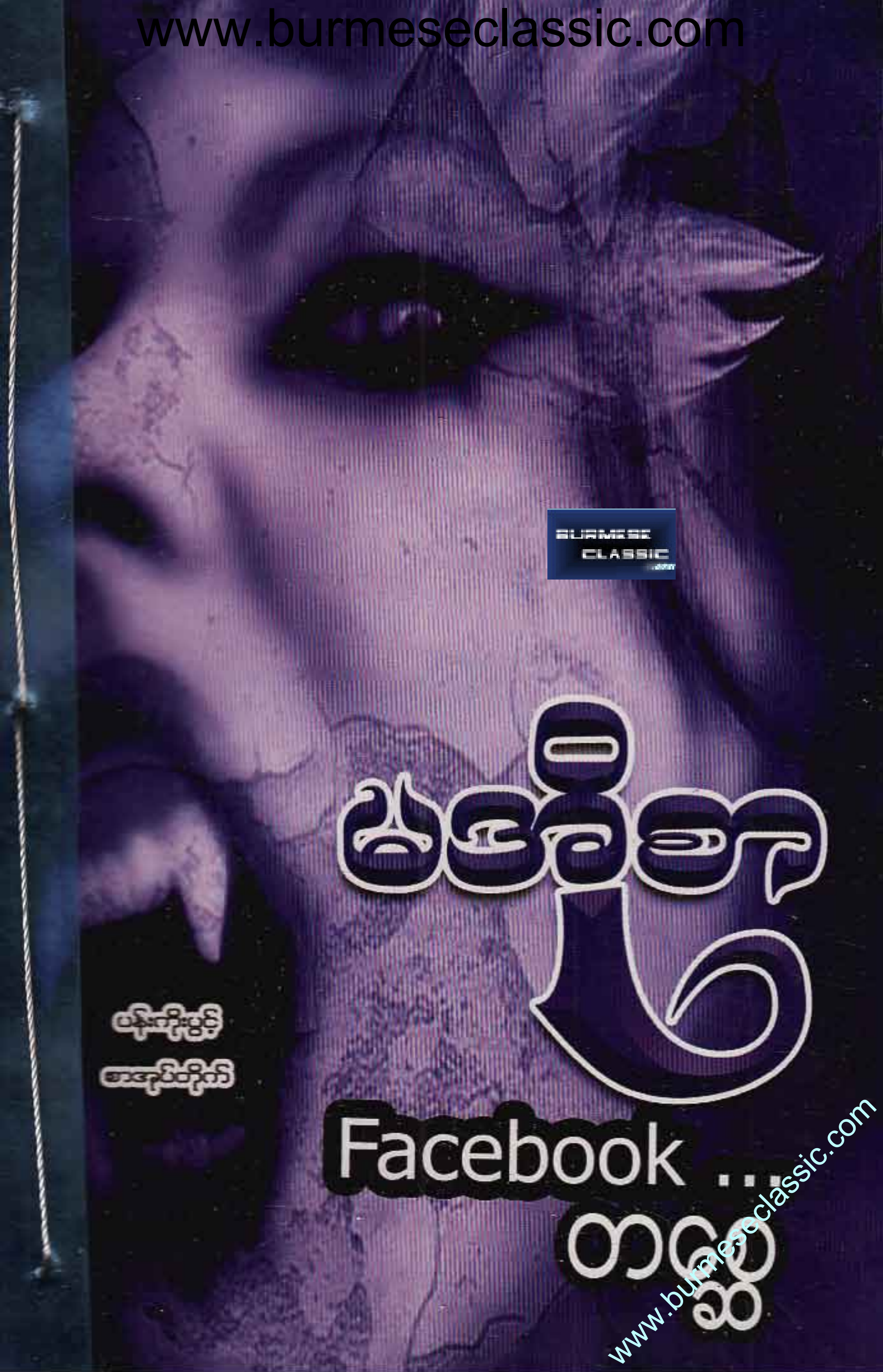
www.burmeseclassic.com
ပြိတ္တာ၏
Facebook ...
တစ္ဆေ
ပန်းကိုးပွင့်
စာအုပ်တိုက်
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မဒိုစာ

Facebook တစ္ဆေ

ထုတ်ဝေသူ	–	ဦးအောင်စိုး (ခုနစ်စဉ်ကြယ်စာပေ) (၁၈၂)၊ (၃၁)လမ်း၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်။
အတွင်းနှင့်အဖုံးပုံနှိပ်သူ	–	ဦးဇေမျိုးဦး (အောင်မြင့်မိုရ်ပုံနှိပ်တိုက်) (၁၂၉၉)၊ အောင်သုခ ၂၇-လမ်း၊ ၆-ရပ်ကွက်၊ သာကေတ၊ ရန်ကုန်မြို့။
ထုတ်ဝေခြင်း	–	ပထမအကြိမ် ၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ
အုပ်ရေ	–	၅၀၀
တန်ဖိုး	–	၁၅၀၀ ကျပ်
ဖြန့်ချိရေး	–	ရွှေမင်းသမီးစာပေ၊ ဖုန်း – ၀၉၄၃၀၃၃၁၅၂၊ ၀၁-၄၀၀၆၇၄

၈၉၅-၈၃

မဒိုစာ

Facebook တစ္ဆေ/မဒိုစာ–ရန်ကုန် ။

ခုနစ်စဉ်ကြယ်စာပေ၊ ၂၀၁၉

၁၇၆ စာ၊ ၁၃. ၂၁ × ၂၀. ၈၃ စင်တီ၊

(၁) Facebook တစ္ဆေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွက်ရှိပြီးစာအုပ်များ

၁။ ခေါ်စာပစ်တဲ့ည
၂။ မလှစုန်းယိုး
၃။ အရှင်လတ်လတ်
၄။ ကနှားစီးဒေဝါ
၅။ ခေါင်းတလားရာဇာ
၆။ နတ်ကဝေမယ်
၇။ ပျဉ်ထောင်ကတော်နတ်
၈။ ပုဏ္ဏားပုံစံအိမ်
၉။ ခုတင်နံပါတ် ၃၁
၁၀။ ဘုံစာကျွေးတဲ့နေ့
၁၁။ နတ်ကျားဝိညာဉ်
၁၂။ မာတင်
၁၃။ ဘီလူးနက္ခတ်
၁၄။ မိုးကြိုးအလောင်း
၁၅။ နှစ်ဘဝရွှေသိုက်
၁၆။ မိုးနတ်ဒေဝီ
၁၇။ ကျိန်
၁၈။ မရဏာစာရွက်
၁၉။ မိစ္ဆာအိုး
၂၀။ လေးကျွန်းမှော်

BURMESE CLASSIC

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂၁။ ရဲမက်တစ္ဆေ

၂၂။ ရွှေတောင်ရှာသူ မချမ်းသာ

၂၃။ ပတ္တမြားဝိညာဉ်

၂၄။ မိမိလေး

၂၅။ နှစ်တစ်ရာဂူသချိုင်း

၂၆။ နတ်ကိုးကြိမ်

၂၇။ ဝိညာဉ်မှတ်တမ်း

၂၈။ ရွှေမျက်နှာရှင်သခင်မ

၂၉။ အလောင်းကောင်

၃၀။ မီးစုန်း

၃၁။ အဆောင် ၈

၃၂။ ကျမ်းစူး

၃၃။ ဟိုင်းဝေးတစ္ဆေ

၃၄။ သွေးရုပ်သူယောင်မယ်

၃၅။ အမေကိုစားတဲ့သမီး

၃၆။ အောက်လမ်း (ပထမပိုင်း)

၃၇။ အောက်လမ်း (ဇာတ်သိမ်း)

၃၈။ စုန်းတောက်တဲ့ . . . ည

၃၉။ ချစ်တီးတိုက်

၄၀။ သင်္ချိုင်းကုန်းက . . . ဟိုတယ်ကြီး

၄၁။ ကွန်ဒိုမှာခြောက်တဲ့သရဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၄၂။ ကျောက်ကြီးမောင်နှမ

၄၃။ ဘင်ပုပ်ငရဲကျခံရတဲ့မစော

၄၄။ ခတ်ဆေး

၄၅။ မှင်စာငိုသံ

၄၆။ တစ္ဆေခြောက်တဲ့ခုတင်ကြီး

၄၇။ အစိမ်းမ

၄၈။ အခန်းနံပါတ် A–၄၅

၄၉။ လူမည်းကြီး

ယခု

Facebook တွေ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

Facebook တစ္ဆေ

ပဒိုတ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပိုင်း(၇)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိမ်အပြင်မှာ အမှောင်ထုက ပိုလာသလို မိုးကလည်း သည်းထန်နေတယ်။

မမိုးသူတစ်ယောက် မိုးက ပိုသည်းလာတဲ့အတွက် ပြတင်းတံခါးတွေ ထပိတ်ရင်း ခြံဝဆီ လှမ်းမျှော်မိတယ်။

"ကိုထွန်းမောင်တစ်ယောက် ဘာလို့များ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီလောက် နောက်ကျနေရပါလိမ့်၊

မိုးထဲလေထဲ ကားမောင်းတာ အဆင်မှပြေပါ့မလား၊

မှူးပြီး ပြန်လာရင်တော့ ဒုက္ခပါပဲ၊

စိတ်တွေ ပူလိုက်တာနော်"

ပူပန်စိတ်နဲ့အတူ သူမ သက်ပြင်းအသာချရင်း သမီးဖြစ်သူရဲ့အခန်းဘက် လျှောက်ခဲ့တယ်။

အသက်လေးနှစ်သာရှိတဲ့ သမီးဖြစ်သူ ဝိုင်းလေး။

အိပ်ရာထက် ပူပင်ကင်းစွာ အိပ်မောကျနေရှာတယ်။

မမိုးသူဟာ သမီးဖြစ်သူရဲ့ဆံနွယ်တွေကို ပွတ်သပ်ရင်း နဖူးပြင်ကို နမ်းရှိုက်လိုက်တယ်။

သူမ အနမ်းကြောင့် ဝိုင်းလေး နိုးသွားပြီး ...

"မေမေ ... မအိပ်သေးဘူးလားဟင်၊

ဖေဖေရော ပြန်လာပြီလား"

လို့ မေးလာတယ်။

"သမီးရဲ့မေမေက ပြန်လာသေးဘူးလေ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သမီးလေး ပြန်အိပ်လိုက်နော် ...

အစောကြီးရှိသေးတယ်"

သူမဟာ သမီးဖြစ်သူကို ပြန်ပြီးချော့သိပ်လိုက်တယ်။

ပြီးမှ ဧည့်ခန်းဘက် ထွက်ခဲ့ရင်း ဆက်တီခုံမှာ ထိုင်စောင့်နေမိတယ်။

ညဦးနက်လာသည်နှင့်အမျှ တစ်နေကုန် အိမ်မှုကိစ္စတွေနဲ့ ပင်ပန်းထားတဲ့ သူမ ... မျက်ခွံတွေက လေးလံလာတယ်။

ဒါ့ကြောင့် ခင်ပွန်းသည် ပြန်လာရင် ဝင်လို့ရအောင် အိမ်ဘာဂျာတံခါးကို သော့ခလောက်ဖြုတ်ပြီး စေ့ထားပေးလိုက်တယ်။

မမိုးသူတစ်ယောက် အခန်းထဲဝင်ပြီး အိပ်ရာထက် နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မော့ကျသွားတော့တယ်။

ဘယ်လောက်ကြာအောင် အိပ်ပျော်သွားတယ် မသိဘူး။

ဒုန်း ... ခနဲ အသံကြီးကြားလို့ သူမ လန့်နိုးသွားတော့တယ်။

အိပ်ခန်းတံခါးကို ဆောင့်တွန်းဖွင့်ရင်း ဒယီးဒယိုင်နဲ့ ဝင်လာတဲ့ ကိုထွန်းမောင်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည့်ထက်ပိုဆိုးပြီး သူမရဲ့မျက်လုံးအစုံ ပြူးကျယ်သွားဆေတာက ကိုထွန်းမောင်ရဲ့ခါးကို ဖက်တွယ်ထားတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်။

"အော့ ... မိုးသူ ... မင်းက စောစောစီးစီး

သေနေပါလားကွ၊ ထစမ်းဟော့ ...

အာ ... ဒီမိန်းမ"

ပြောပြောဆိုဆို ကိုထွန်းမောင်တို့နှစ်ယောက်ဟာ ခုတင်နားဘလုံးဗထွေးနဲ့ ရောက်လာကြတယ်။

နှစ်ယောက်သား ခိုးခိုးခစ်ခစ် ရယ်မောတွတ်ထိုးရင်း အိပ်ရာပေါ် လှဲချလိုက်ကြတယ်။

မမိုးသူဟာ ယောက်ျားဖြစ်သူရဲ့လုပ်ရပ်ကြောင့် ရှက်ဒေါသတွေ မွန်ထူသွားပြီး ...

"ကိုထွန်းမောင် ... ရှင် ... ရှင် ...

ဘာတွေလုပ်လာတာလဲ၊ ရှင် သိက္ခာမဲ့လှချေလား၊

ရှင် ဘယ်ကမိန်းမတွေ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိမ်ခေါ်လာသလဲ ... ဟင်"

လို့ တုန်ယင်သံကြီးနဲ့ မေးလိုက်တယ်။

ကိုထွန်းမောင်ဟာ သူစိမ်းမိန်းမကို ရင်ခွင်ထဲ ပွေ့ဖက်ထားရင်းက မမိုးသူကို လက်ပြန်ရိုက်ချလိုက်တယ်။

"အာ ... လျှာသိပ်ရှည်တဲ့ မိန်းမပဲ၊

သူက လမ်းဘေးက မိန်းမ မဟုတ်ဘူးကွ၊

ငါသိပ်ချစ်တဲ့ ငါ့ရဲ့အသည်းလေးပဲ၊

ငါ့အသည်းလေးကို မထိနဲ့နော်၊

မီးပွင့်သွားမယ် ဘာမှတ်သလဲ၊

ကိုယ့်ဟာကို အေးဆေးအိပ်စမ်း ... ကောင်မ"

ကိုထွန်းမောင်ရဲ့ရင့်သီးတဲ့စကားတွေက မမိုးသူရဲ့နှလုံးသားထဲ သံရေပူအလား စီးဝင်သွားရှာတယ်။

ဝမ်းနည်းစိတ်ကြောင့် မျက်ရည်ပိုးပိုးပေါက်ပေါက်ကျမိသလို ခေါင်းအုံးကို ဆွဲယူရင်း အိပ်ရာထဲက ထွက်ခွာဖို့ ပြင်လိုက်မိတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မင်း ဘယ်မှာမှ သွားအိပ်စရာမလိုဘူးကွ၊

ဒီမှာပဲ အိပ်ရမယ် ... ဟား ဟား၊

ယောက်ျားကောင်း မောင်းမတစ်ထောင်ဆိုတာ

မကြားဖူးဘူးလား၊ ငါ မချစ်တဲ့ နင်နဲ့

ငါးနှစ်တိတိ ပေါင်းခဲ့ပြီးပြီ၊

ဒီတစ်ခါ ငါ့အလှည့်ပဲ၊

ငါ ခံစားခဲ့ရသလို မင်းလည်း ခံစားစေရမယ်၊

လုံးဝမသွားနဲ့ ... ဒီမှာပဲ အိပ်စမ်း"

ကိုထွန်းမောင်ရဲ့စကားတွေက သူမ အရှင်လတ်လတ် မြေကျင်းထဲရောက်သွားသလို ခံစားလိုက်ရတယ်။

မမိုးသူဟာ တအင့်အင့်ရှိုက်ငိုရင်း ခေါင်းအုံးလေးကို ကျစ်နေအောင် ဆုပ်ကိုင်ထားမိတယ်။

မမိုးသူရဲ့ရင်ထဲ ပူလောင်မှုတွေနဲ့အတူ မျက်ရည်တွေက အိမ်ပြင်မှာ ရွာသွန်းတဲ့ မိုးနဲ့အပြိုင် သည်းထန်ရချေပြီ။

□□□

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပိုင်း (၂)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မမိုးသူနဲ့ ကိုထွန်းမောင်တို့က လွန်ခဲ့တဲ့ငါးနှစ်ကျော်လောက်က facebook ပေါ်ကနေ စပြီး သိကျွမ်းခဲ့ကြတာ။

ကိုထွန်းမောင်က မမိုးသူရဲ့ဖေ့ဘုတ်အကောင့်ထဲက သူငယ်ချင်းဖြစ်သလို ချက်ဘောက် (cb) ကနေ မိတ်ဆက်ရင်း ရင်းနှီးခဲ့ကြတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုစဉ်က ကိုထွန်းမောင်က ချစ်သူထားရစ်လို့ အသည်းကွဲနေတဲ့ ဝေဒနာသည်တစ်ဦးပေါ့။

CB ကနေ ကိုထွန်းမောင်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဖြေသိမ့်ပေးရင်းက အပြင်မှာ လူချင်းတွေ့တဲ့အဆင့်ထိ ရောက်ခဲ့ကြတယ်။

အဲဒီအချိန်က ကိုထွန်းမောင်ဆိုတာ 24 hours ဖွင့်တဲ့ စတိုးဆိုင်လေးရဲ့အရောင်းဝန်ထမ်း။

အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ကိုထွန်းမောင်ရဲ့အသည်းကွဲဝေဒနာကို နှစ်သိမ့်ပေးရင်းက သူမဘက်ကစပြီး သူ့ကို သံယောဇဉ်တွယ်မိခဲ့ရခြင်းပါ။

နောက်တော့ နီးစပ်မှုရဲ့သံယောဇဉ်အတိုင်း သူမတို့လက်ထပ်တဲ့ အခြေအနေထိ ရောက်ခဲ့ကြတယ်။

လက်ထပ်ပြီးနောက် သူမရဲ့ဖခင်ပိုင်တဲ့ကုမ္ပဏီမှာ ခင်ပွန်းဖြစ်သူကို မန်နေဂျာရာထူးပေးခဲ့တယ်။

အစတည်းက အေးစက်စက်နိုင်တဲ့ ကိုထွန်းမောင်ရဲ့ဆက်ဆံရေးဟာ အိမ်ထောင်သက် ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ပိုပြီး ဆိုးဝါး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သာခဲ့တယ်။

အလုပ်ပြန်ချိန်တိုင်း အရက်သောက်ပြီး ပြန်လာတတ်သလို အပြင်မှာ မြာပွေတဲ့သတင်းတွေက မမိုးသူရဲ့နားထဲ နားမဆံ့အောင် ပြန်ကြားခဲ့ရတယ်။

မြန်မာမိန်းမတို့ဓလေ့အတိုင်း တည်ပြီးသား အိမ်ထောင် တစ်ခု ပြိုကွဲမှာစိုးတဲ့အတွက် ကိုထွန်းမောင် နှိပ်စက်သမျှ ခါးစည်းခံ ခဲ့သူပါ။

ယခုတော့ ပေါ်ပေါ်ထင်ထင်ကြီး မိန်းမတစ်ယောက်ကို အိပ်ခန်းထဲထိ သွင်းလာတာ ...

ကိုထွန်းမောင် သိပ်တရားလွန်နေပြီ။ သိပ်ရက်စက်တာပဲ။

သူမရဲ့ခံစားချက်ကို လုံးဝလျစ်လျူရှုထားတယ်။

ဒါပေမဲ့ ... ချစ်ခြင်းမေတ္တာဆိုတာက တစ်ခါတစ်ရံ သိပ် ထူးဆန်းတယ်။

ဘယ်လောက်ပဲ နာကျင်အောင် လုပ်ပါစေ မနာကျင်ရက် ဘူး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ ငါ့ကို လုပ်ရက်လေခြင်းလို့ တွေးပြီး ဝမ်းနည်းနာကျင်ရပေမယ့် ... လုံးဝကျောခိုင်း လမ်းခွဲဖို့ကျတော့ အင်အားမရှိပြန်ဘူး။

အတွေးနဲ့အတူ မမိုးသူဟာ မျက်ရည်ပေါက်ပေါက်ကျလာတယ်။

"မိုးသူ ... မိုးသူ ... မင်း ဘယ်ရောက်နေသလဲကွ၊

လာခဲ့စမ်းပါ"

ဧည့်ခန်းဆီက အသံကြောင့် ဘေစင်မှာ သူမ မျက်နှာအမြန်သစ်ပစ်လိုက်တယ်။

ရေစက်တွေကို အင်္ကျီစနဲ့ ဆွဲသုတ်ပြီး ဧည့်ခန်းဘက်လျှောက်ခဲ့တယ်။

ဆက်တီခုံထက် ခြေချိတ်ထိုင်ရင်း မထီးလေးစားဟန်နဲ့ကြည့်နေတဲ့ ခင်ပွန်းသည်နဲ့ သူစိမ်းမိန်းမ။

"မင်း ... ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ၊

ငါတို့ ဗိုက်ဆာနေပြီ၊

အမြန်ဆုံး မနက်စာ ပြင်ပေးစမ်း၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေပါဦး ... မင်းမျက်နှာက ဘာအချိုးလဲကွ၊
မျက်နှာထားကို ပြင်လိုက်စမ်း၊
စောက်ခွက် ဖြတ်ရိုက်ခံရမယ် ... သွားစမ်း၊
အမြန်လုပ်"

မမိုးသူဟာ ယောကျ်ားဖြစ်သူရဲ့ ကြိမ်းမောင်းသံကြောင့် အားနွဲ့တဲ့မိန်းမသားပီပီ ခေါင်းငုံ့ရင်း မီးဖိုခန်းဘက် ပြန်ထွက်ခဲ့မိတယ်။

ထိုဖြစ်စဉ်ကို အခန်းထောင့်ကွယ်ကနေ အရုပ်လေးပိုက်ပြီး ကြည့်နေရှာတဲ့ ဝိုင်းလေး။

ဝိုင်းလေးဟာ အခန်းအကွယ်ကနေ မီးဖိုဆောင်ထဲ လှစ်ခနဲ ပြေးသွားတယ်။

"မေမေ ... ဖေဖေ့နားမှာရှိတဲ့ အန်တီက
ဘယ်သူလဲဟင်၊ ဖေဖေကရော မေမေ့ကို
ဘာလို့ဆူနေရတာလဲဟင်"

မနက်စာ စီစဉ်နေတဲ့ မမိုးသူဟာ သမီးဖြစ်သူရဲ့အမေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောင့် အသံတိတ်ရှိုက်သံနဲ့ ရှိုက်လိုက်မိတယ်။

မမာရုပ်ကို ဟန်လုပ်ပြီးရင်း သမီးဖြစ်သူဘက် လှည့်လိုက်

တယ်။

"အဲဒါက သမီးရဲ့အန်တီလေးလေ၊

သမီးဖေဖေက သူ့ဗိုက်ဆာလို့

မေမေ့ကို ဆူနေတာပါ၊

ဝိုင်းလေးရော ဗိုက်ဆာပြီလားဟင်"

"ဟုတ် မေမေ ... ဝိုင်းလေးလည်း ဗိုက်ဆာနေပါပြီ၊

မေမေ အမြန်ပြင်ပေးပါနော်"

"ဟုတ်ပါပြီ ... ဒါဆို ... ထမင်းစားပွဲမှာ

ထိုင်နေနော်၊ မေမေ အခုပဲ ပြင်ပေးမယ်"

မမိုးသူဟာ လျင်မြန်စွာပဲ မနက်စာ စီစဉ်ပေးလိုက်တယ်၊

ကိုထွန်းမောင်တို့ မီးဖိုဆောင်ထဲရောက်လာပြီး ထမင်းစားပွဲ

မှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ကြတယ်။

"ဖေဖေ ... ဝိုင်းလေးကို ခွံ့ကျွေးပါနော်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝိုင်းလေးက ထမင်းပန်းကန်ကို ဖခင်ရှေ့ထိုးပေးရင်း ဆောင်းဆိုလိုက်တယ်။

ကိုထွန်းမောင်က လှမ်းယူဖို့ ရှယ်လိုက်စဉ်မှာပဲ သူ့ဇနီးအမျိုးသမီးက မျက်လုံးစွေကြည့်လိုက်တဲ့အတွက် ...

"မိုးသူ ... မင်း နားလည်မှု ခေါင်းပါးလှချည်လား၊

နောက် ငါတို့ ထမင်းစားရင်

အေးအေးဆေးဆေး စားချင်တယ်၊

ခေါ်သွားလိုက်စမ်း မင်းသမီးကို"

ဖခင်ဖြစ်သူရဲ့အပြောကြောင့် ဝိုင်းလေးခမျာ ဇက်ကလေးပုပြီး နှုတ်ခမ်းစူသွားတယ်။

မမိုးသူက သမီးဖြစ်သူရဲ့လက်ကို ဆွဲခေါ်ရင်း မီးဖိုခန်းက ထွက်ခဲ့မိတယ်။

စိတ်က ထိန်းထားရင်းဘဲ မျက်ရည်တစ်ပေါက်က ပေါက်ခနဲ ကျသွားမိတယ်။

□□□

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပိုင်း(၇)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဒီအမယ်ကိုထွန်းမောင် ... ရှင် ကျွန်မကို
ဘယ်အငြိုးကြောင့် ဒီလောက်ရက်စက်နိုင်ရတာလဲ၊
ရှင့်မှာ လူစိတ်ရော ရှိသေးရဲ့လားဟင်"

မမိုးသူဟာ အကောင်းစား အရက်ပုလင်းကိုဖွင့်ပြီး မိမြေပြ
ပြ ထိုင်သောက်နေတဲ့ ကိုထွန်းမောင်ကိုကြည့်ရင်း နာကျင်စွာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရေရွတ်လိုက်တယ်။ ဒီနေ့က ကိုထွန်းမောင်ရဲ့မယားငယ်ပြန်သွားတဲ့ အတွက် လွတ်လပ်စွာ ရင်ဖွင့်မိခြင်းပါ။

"ဟာ ... ငါ့မှာ လူစိတ်ရှိလို့ လူလိုလုပ်တာပေါ့ကွ၊

ပြီးတော့ ငါက ယောက်ျားကွ၊

ငါ့အလုပ် ငါလုပ်တာ ဘာဖြစ်သလဲ၊

မင်းကို အစကတည်းက မချစ်ခဲ့ဘူး၊

မင်းနဲ့ ပေါင်းသင်းရတာလည်း feel ငုပ်တယ်၊

ငါ့ရင်ခုန်သံ လတ်ဆတ်စေတဲ့လူကို

ငါ ရွေးချယ်တာ ဘာဖြစ်သလဲကွ၊

မကျေနပ်ရင် မင်း ကြိုက်တာလုပ်၊

တိုင်ချင်တဲ့နေရာ သွားတိုင်စမ်း၊

ဘာမှအသုံးမကျတဲ့မိန်းမ ... တောက်"

"ရှင် ... ရှင့်စကားတွေ တရားလွန်ပြီနော်၊

ကျွန်မ လုံးဝသည်းမခံနိုင်တော့ဘူး၊

မိန်းမနှစ်ယောက်ကို တစ်အိမ်ရာထဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေါင်းသင်းချင်တဲ့ ယောက်ျား ...

ရှင်ရဲ့လုပ်ရပ်က သိပ်အောက်တန်းကျလွန်းနေပြီ၊

ရှင့်ရဲ့ဦးနှောက်က နွားဖြစ်နေပြီရှင့် ... သိလား”

မမိုးသူက မျိုသိပ်ထားရသမျှ အကြီးအကျယ် ရင်ဖွင့်ပစ်လိုက်တယ်။

အရက်သောက်နေတဲ့ ကိုထွန်းမောင်ဟာ သူမစကားကြောင့် ယမ်းမီးပုံကျဖြစ်သွားတယ်။

“ဘာကွ ... ငါ့ကို မင်းက နွားနဲ့နှိုင်းတယ်ပေါ့၊

ဘယ်တုန်းက ဒီလိုလေသံနဲ့ မင်းပြောဝံ့ခဲ့သလဲ၊

ကဲကွာ”

အရက်မီးတောက်နေတဲ့ ကိုထွန်းမောင်ရဲ့လက်ဝါးက အရှိန်နဲ့ သူမပါးပြင်ပေါ် ကျလာတယ်။

“အီး ... ဟီး ... ဟီး ... ဟီး ...

မလုပ်ပါနဲ့ ... ဖေဖေ မေမေ့ကို မရိုက်ပါနဲ့၊

ဝိုင်းလေး တောင်းပန်ပါတယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေမေတို့ ရန်မဖြစ်ကြပါနဲ့တော့၊

ဝိုင်းလေးကို သနားရင် ရန်မဖြစ်ကြပါနဲ့တော့၊

ဟီး ... ဟီး ... ဟီး ... ဟီး"

ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုကြွေးရင်း တားဆီးနေရှာတဲ့ သမီးဖြစ်သူကို ကြည့်ပြီး မမိုးသူ ဖြေလို့မရအောင် ခံစားလိုက်ရတယ်။

ငယ်ရွယ်နုနယ်တဲ့ သမီးဖြစ်သူရဲ့စိတ်ထဲ ဘာအမာရွတ်မှ မရှိစေချင်ဘူး။

ဒါ့ကြောင့် အရာအားလုံး သမီးလေးမျက်နှာထောက်ပြီး မျိုချ ဝစီပိတ်ဖို့ မမိုးသူ ဆုံးဖြတ်လိုက်မိတယ်။

သူမ နှုတ်ခမ်းကို နာကြည်းစွာ ဖိကိုက်မိရင်း သမီးကို လက်ဆွဲခေါ်လိုက်တယ်။

အခန်းထဲရောက်တဲ့အထိ ဝမ်းနည်းတကြီး ငိုကြွေးနေရှာတဲ့ သမီးဖြစ်သူကို ချော့မော့ရင်း သူမကိုယ်တိုင်က မျက်ရည်စတွေနဲ့။

"ဝိုင်းလေး ဖေဖေ့ကို မုန်းတယ် မေမေ၊

ဖေဖေက အရင်လို ဝိုင်းလေးကို မချစ်တော့ဘူး၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ေမေမ့ကိုလည္း ရိုက္ႏွက္တယ္၊

မုန္းတယ္ ... ေဖေဖ့ကို မုန္းတယ္”

႐ိုက္ငိုေနရွာတဲ့ ဝိုင္းေလးကို ရင္ခြင္ထဲ ေပြ႕ဖက္ရင္း သူမ

တင္းက်ပ္စြာ ဖက္ထားမိတယ္။

ခုအခ်ိန္ ... သားအမိႏွစ္ေယာက္ ေႏြးေထြးရင္ခြင္ကင္းမဲ့

လ်က္ ခိုကိုးအားထားရာ ေပ်ာက္ဆုံးေနၿပီ မဟုတ္ပါလား။

“တိတ္ပါ သမီးေလးရယ္ ... ငါ့သမီးေလးမွာ

ေမေမ တစ္ေယာက္လုံး ရွိေနပါေသးတယ္၊

ဘာမွအားမငယ္နဲ႔ေနာ္ သမီးေလး၊

ေမေမေလ ငါ့သမီးေလးကို အရင္ထက္

အဆေပါင္းမ်ားစြာ ပိုၿပီးခ်စ္တယ္သိလား၊

ေမေမ့ဘဝက သမီးေလးပါ၊ သမီးေလး ရွိေနသေရြ႕

ေမေမ အားလုံးကို ရင္ဆိုင္ႏိုင္တယ္၊

မငိုနဲ႔ေတာ့ေနာ္ ... တိတ္ပါေတာ့ သမီးေလးရယ္”

□□□

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပိုင်း(၄)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခြံထဲက ကားသံကြားရတဲ့အတွက် မမိုးသူ အိမ်အလုပ်လုပ်ရင်း ခေါင်းငုံ့ကြည့်မိတယ်။

ခရီးဆောင်အိတ်ကြီးသုံးလုံးနဲ့ အိမ်ထဲဝင်လာတဲ့ ကိုထွန်းမောင်တို့စုံတွဲ။

ကိုထွန်းမောင်က အိတ်တွေကို အိမ်ဝချထားပြီး အိမ်ထဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝင်လာတယ်။

"မိုးသူ ... မိုးသူ ... လာစမ်းပါဦးကွ၊

ဒီအိတ်တွေ ငါ့အိပ်ခန်းထဲ ပို့လိုက်"

ပြောပြောဆိုဆို ကိုထွန်းမောင်နဲ့ သူ့ကောင်မလေးဟာ

ဆက်တီပေါ် ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချလိုက်တယ်။

ကိုထွန်းမောင်ရဲ့လက်က ကောင်မလေးရဲ့ပခုံးကို ဖက်လို့

"ကဲ ... အသည်းလေး ဂျူလီရေ ...

ဒီနေ့ကစပြီး ဟောဒီအိမ်ကြီးဟာ

ဂျူလီရဲ့အိမ်ဖြစ်သွားပြီ၊

နေချင်သလိုနေ ... လုပ်ချင်တာလုပ် ...

ဟုတ်ပြီလား ... ဟဲ ... ဟဲ ... ဟဲ"

ကိုထွန်းမောင်ရဲ့အပြောကြောင့် ဂျူလီက ပြုံးနေပေမယ့်

မမိုးသူရင်ထဲ ဆစ်ခနဲ နာကျင်သွားတယ်။

ဩော် ... ဒင်းက နောက်မယားကို အိမ်ပေါ်ထိ တရားဝင်

ခေါ်လာပြီကိုး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နာကျင်ခံပြင်းစိတ်နဲ့အတူ သိမ်ငယ်စိတ်တွေက သူမရင်ထဲ လိုက်တက်သွားတယ်။

ဖအေတစ်ခု သမီးတစ်ခုသာရှိတဲ့ သူမဘဝ ...

ဖခင်ဆုံးပါးသွားတော့ ခင်ပွန်းသည်ကိုပဲ အရာအားလုံး အားထားမိခဲ့တာ ...

ခုတော့ သူမမှာ အားကိုးအားထား မဲ့ချေပြီ။

"အာ ... ဟော့ ... မိုးသူ

မင်းကို ပြောနေတာ မကြားဘူးလားကွ၊

ငါ လက်မပါချင်ဘူးနော် ... လာစမ်းပါ"

ကိုထွန်းမောင်ရဲ့ငှက်ဆိုးထိုးသံကြောင့် မမိုးသူဟာ ပင့်သက် ရှိုက်ရင်း အိမ်ရှေ့ဘက် ထွက်ခဲ့ရတယ်။

ဂျူလီဆိုတဲ့ မိန်းကလေးက မမိုးသူကို ပေစောင်းစောင်း အမူအရာနဲ့ ကြည့်ပြီး ...

"ကိုကို ... သည်းကပဲ ကိုကိုနဲ့

နှစ်ယောက်တည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေချင်တာနော်၊

အာရုံနှောက်တဲ့လူတွေနဲ့ မနေချင်ဘူးရှင့် ...

နော် ကိုကို"

လို့ ချွဲပျစ်စွာ ပြောလိုက်တယ်။

ကိုထွန်းမောင်က ဂျူလီရဲ့ပါးပြင်ကို ရွတ်ခနဲ နမ်းရှုပ်လိုက်ရင်း ...

"သည်းက ဒီလိုဖြစ်စေချင်တာလား၊

သည်းသဘော ... ဟောဒီ သည်းလေးသဘောပဲ၊

အားလုံး ဖြစ်ရစေမယ်ကွာ ... ဟုတ်ပြီလား"

လို့ ပြောရင်း မမိုးသူကိုကြည့်ကာ ...

"နင် ကြားတယ်မှတ်လား မိုးသူ၊

အိတ်တွေကို ငါတို့အခန်းဘေးက

အခန်းထဲပဲ ပို့လိုက်၊

အိပ်ရာခင်းတွေ ခေါင်းအုံးစွပ်တွေပါ

အသစ်လဲထား ... ကြားလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လို့ အမိန့်ပေးပြန်တယ်။

မမိုးသူတစ်ယောက် ကျလုလုမျက်ရည်တွေကို ပုတ်ခတ်ရင်း အင်းမလုပ် အဲမလုပ်အမူအရာနဲ့ အိတ်တွေ သယ်ပေးရရှာတယ်။

"မေမေ ... ဟို အန်တီက ...

ဒီမှာ အပြီးနေမှာလားဟင်"

အခန်းဝအရောက် ဝိုင်းလေးရဲ့အသံကြောင့် သူမ ခြေလှမ်းတန့်သွားတယ်။

"ဟုတ်တယ် သမီးငယ် ...

သူ ဒီအိမ်မှာ နေမှာ"

တုန်နေတဲ့အသံကို အားယူ ထိန်းရင်း ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။

ဝိုင်းလေးက သူမကို ပြေးဖက်ပြီး ...

"ဟင့်အင်း မေမေ ...

ဝိုင်းလေး သူနဲ့ မနေချင်ဘူး၊

သူ့ကို ကြောက်တယ်၊

သူရောက်ကတည်းက မေမေက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝိုင်းလေးကို ချစ်တော့ဘူး၊

သူ့ကို မနေခိုင်းပါနဲ့နော်”

လို့ တတွင်တွင် ပြောရှာတယ်။

“ဘယ်ဖြစ်မလဲ သမီးငယ်ရယ်၊

ဒီအိမ်မှာ သမီးဖေဖေက

အိမ်ထောင်ဦးစီးလေ၊

သူ စိတ်ကျေနပ်သလို-လုပ်ပါစေ၊

ဝိုင်းလေး ဘာမှမကြောက်နဲ့နော် ...

မေမေ ရှိပါတယ်၊

မေမေ့မှာ သူ့ကို နှင်လွှတ်ဖို့အတွက်

အင်အားမရှိဘူး သမီးရယ်”

သူမ အိတ်တွေကို ပစ်ချပြီး သမီးငယ်ကိုဖက်ရင်း အားပါးတရ ငိုချလိုက်မိတယ်။

□□□

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပိုင်း(၇)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီနေ့ သမီးပိုင်းလေး မူကြိုသွားနေတယ်။

အိမ်အလုပ်တွေ ပြီးစီးလို့ အနားယူနေတဲ့ မမိုးသူဟာ ဆက်တီပေါ်ထိုင်ရင်း ဖေ့ဘုတ်သုံးဖို့ စိတ်ကူးလိုက်တယ်။

ဒါ့ကြောင့် ဖုန်းထဲက အင်တာနက်လိုင်းဖွင့်ပြီး သူမရဲ့ အကောင့်ဖြစ်တဲ့ မောင့်မမိုးသူကောင့်ထဲ ဝင်လိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

Fb ပေါ်တက်လာတဲ့ဖိုင်တွေကိုကြည့်ရင်း သူမရဲ့တစ်ခဏ အမောကို ဖြေဖျောက်နေမိတယ်။

အားလုံးဖတ်ပြီးလို့ cb ချက်ဘောက်ကို နှိပ်ကြည့်တော့ ကိုမောင့်အကောင့်က အစိမ်းရောင်လေး ဖြစ်နေတယ်။

ဒီအချိန်က ကုမ္ပဏီမှာ ကိုမောင် ထမင်းစားချိန်ပဲ။

အရင်ဆို ထမင်းစားချိန်ဆို သူ့ဖုန်းရဲ့ cb ကို ဖွင့်လေ့မရှိဘူး။

ဒါ့ကြောင့် သူမ စာလှမ်းပို့လိုက်တယ်။

"ထမင်းစားပြီးပြီလား ကိုမောင် ...

အဆင်ပြေရဲ့လား"

သူမ စာပို့ပြီး အတော်ကြာချိန်ထိ စာပြန်မလာဘူး။

သူမ သက်ပြင်းရှိုက်မိရင်း မဖတ်ဖြစ်သေးတဲ့ ပို့စ်တွေကို ရှာကြံဖတ်နေလိုက်တယ်။

အတော်ကြီးကြာမှ ...

"မင်းကို ဒီအကောင့် မသုံးဖို့ ပြောထားတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နားမလည်ဘူးလား၊

မင်းအကောင့်ကို ငါ ဖျက်ပစ်မယ်၊

ငါ လုံးဝမမြင်ချင်ဘူး ... တောက်"

ဒေါသတကြီး တုံ့ပြန်လိုက်တဲ့ ကိုမောင့်စာကြောင့် သူမ အရမ်းဝမ်းနည်းသွားမိတယ်။

လူကို နှိပ်စက်အနိုင်ကျင့်ရုံ အားမရလို့ ဖေ့ဘုတ်အကောင့်ကိုပါ ဖျက်ဖို့ ဟောင်းဆိုနေပါလား ကိုမောင်ရယ်။

ကိုမောင်ဟာ ရက်စက်တာထက် လွန်လွန်းနေပြီ။

သူမ ခံစားချက်ကြောင့် ကျလာတဲ့ မျက်ရည်တွေကို သုတ်ပစ်ရင်း ဖေ့ဘုတ်ကို လော့အောက်လိုက်ရတယ်။

ယောကျ်ားတွေစိတ်များ အံ့သြစရာကောင်းလောက်အောင် ပြောင်းလဲနိုင်ပါပေ့။

တစ်ချိန်ကတော့ သူမ Fb ပေါ် လိုင်းပေါ်မတက်ရင် ဟောင် ပြဿနာရှာတတ်တဲ့လူ။

ခုများတော့ လိုင်းပေါ်တက်မိရုံနဲ့ အကောင့်ပိတ်ပစ်မတဲ့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မမိုးသူ႔ရဲ႕ဘ၀က သူ႔လက္ခုပ္ထဲက ေရပါေလ။

သူ ေစလိုရာေစပါေစေတာ့။

ကိုယ္က နင့္နင့္နဲနဲ ခ်စ္ခဲ့မိၿပီကိုး။

ၿပီးေတာ့ လူမမယ္သမီးေလးဝိုင္းရဲ႕ေရွ႕ေရးက ရွိေသး တယ္။

သမီးရဲ႕မ်က္ႏွာတစ္ခုတည္းနဲ႔ ကိုထြန္းေမာင္ရဲ႕ဒဏ္ကို ခါးစည္းခံဖို႔ ဆုံးျဖတ္ၿပီးသားပါ။

ဒါေပမဲ့ ... မိန္းမသားစိတ္က သိပ္ထိခိုက္လြယ္တာ မဟုတ္ သား။

သူမ လုံး၀မခံစားႏိုင္ဘူး။

ကိုယ့္လင္ေယာက္်ားရဲ႕ေႏြးေထြးမႈကို မရတဲ့ဘ၀။

သာယာတဲ့မိသားစုဘ၀နဲ႔ အလွမ္းေဝးတဲ့သူမ။

မိန္းမတစ္ရာမွာ ကိုးဆယ္ေက်ာ္ေလာက္ မႀကဳံဖူးတဲ့ အျဖစ္ အပ်က္ေတြ ရင္ဆိုင္ေနရတဲ့ သူမ။

ေတြးၾကည့္လိုက္ရင္ သူမရဲ႕ဘ၀ႀကီးက ေနေပ်ာ္ရာမရွိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လောက်အောင် စုတ်ပြတ်သတ်သွားတယ်။

သူမရဲ့စိတ်ကိုလည်း ယောကျ်ားဆန်တဲ့ မိန်းမတွေရဲ့စိတ် မျိုးမထားနိုင်တာ ဆိုးတယ်။

ဒါ့ကြောင့် မိန်းမသိပ်ဆန်လွန်းတဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း ခွင့်မလွှတ်နိုင်အောင် မုန်းတီးမိတယ်။

"တီ ... တီ ... တီ"

ကားဟွန်းသံကြောင့် သူမရဲ့စိတ်ခံစားမှုတွေ လွင့်ပျောက် သွားရတယ်။

တက်စီကားပေါ်က ဆင်းလာတဲ့ ဂျူလီ။

ဆတ်ကော့လတ်ကော့အမူအရာနဲ့ အိမ်ထဲဝင်လာပြီး စလင်း ဘတ်အိတ်ကို ဆက်တီပေါ် ပစ်တင်လိုက်တယ်။

"ဗိုက်ဆာတယ် ... ယူ ဘာချက်ထားသလဲ"

ခပ်မာမာမေးလိုက်တဲ့အသံကြောင့် ဒေါ်သက ထောင်းခနဲ ထွက်သွားတယ်။

ကိုမောင့်မျက်နှာကို မြင်ယောင်ရင်း ဒေါ်သကို မျိုသိပ်ပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဝက်သားနဲ့ မှုစ်ချဉ် ... ပုန်းရည်ကြီးသုပ် ရှိတယ်"

"ဘာ ... မှုစ်ချဉ် ဟုတ်လား၊

တို့က မှုစ်ချဉ် လုံးဝမကြိုက်ဘူး၊

နောက် ဘယ်တော့မှ မချက်ပါနဲ့"

"မင်းမကြိုက်တာတော့ မတတ်နိုင်ဘူး၊

ဝက်သားနဲ့မှုစ်ချဉ်ဆိုတာက ...

ကိုမောင် သိပ်ကြိုက်တဲ့ဟင်း၊

ဒါကြောင့် ချက်တာ၊ မကြိုက်ရင်

ကြိုက်တဲ့ဆီ သွားစား"

မမိုးသူဟာ ထိုသို့ပြောဆိုပြီး အပေါ်ထပ်ကို တက်သွားလိုက်တယ်။

ဂျူလီတစ်ယောက် ဒေါသတကြီးဟန်နဲ့ အံကြိတ်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။

❑❑❑

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပိုင်း (၄)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မင်း ... ဘာအရိုးရိုးတာလဲ မိုးသူ၊

နေ့လယ်က ဂျူလို့ကို

မင်း ဘယ်လိုဆက်ဆံလိုက်သလဲ"

ခြေသံပြင်းပြင်း နင်းတက်လာတဲ့ ကိုထွန်းမောင် ... မိုးသူ

ရဲ့ပခုံးကို ဆောင့်တွန်းရင်း အော်ဟစ်လိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘာလုပ်လို့လဲ၊

ချက်ထားတဲ့ဟင်း သူ မကြိုက်တာပဲ

အပြင်မှာ ဝယ်စားလို့ ပြောလိုက်တာ

ဘာဖြစ်သလဲ"

ခံပြင်းစိတ်နဲ့ သူမ ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး ပြန်အော်ပစ်လိုက်တယ်။

"ဂျူလို့ကို ဒီလိုပြောလို့

မင်းမှာ အခွင့်အရေးမရှိဘူးကွ၊

သူ မကြိုက်တဲ့ဟင်း ... နောက်

ဘယ်တော့မှ မချက်နဲ့၊

အေး ... သူ စားချင်တာကို

လုပ်ပေးရမှာ မင်းတာဝန်ပဲ၊

ငါပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်ရင်လုပ် ...

မလုပ်နိုင်ရင် အိမ်ပေါ်က

အချိန်မရွေး ဆင်းကွာ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျက်သရေမဲ့တဲ့ မိန်းမ ... တောက်"

ကိုထွန်းမောင်က သူမကို လက်ငြိုးငေါက်ငေါက်ထိုးပြီး ရက်စက်စွာ ပြောတယ်။

ပြီးတော့ ... တက်ခေါက်ပြီး ဝုန်းဒိုင်းကျဲ ပြန်ဆင်းသွားတယ်။

မမိုးသူတစ်ယောက် ဒေါသထွက်လွန်းလို့ အသားဆတ်ဆတ်တုန်ပြီး ကျန်ရစ်တယ်။

ကြည့်စမ်းပါဦး ... ပြောရက်လိုက်တာ။

ဟောဒီခြံနဲ့တိုက်က မမိုးသူတို့ရဲ့ ဘိုးဘွားလက်ထက်ထဲက။

ကိုယ့်အိမ်ကနေ ကိုယ်ပြန်ပြီး နှင်ချခံရတာလောက် ရင်နာစရာကောင်းတာ မရှိဘူး။

အိမ်ပေါ်ကတောင် နှင်ချနေပြီဆိုတော့ သူမခေါင်းထဲ အန္တရာယ်အချက်ပေးသံတွေ ညံသွားရတယ်။

သူမ ဘာလုပ်သင့်သလဲ၊ ဘာလုပ်ရမလဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုထွန်းမောင်ဆီမှာ သူမအတွက် မိသားစုအတွက် ကြင်နာ
စိတ်လေး နည်းနည်းတောင် မရှိတော့ဘူး။

သူမ ... စိတ်တွေတအားမွန်းကျပ်နေတယ်။

ဘာလုပ်ရမလဲ တွေးရင်းက ခေါင်းတွေ ပွင့်ထွက်မတတ်
ပူလောင်လာတယ်။

ရှုပ်ထွေးမှုတွေ သက်သာဖို့အတွက် ရေချိုးခန်းထဲဝင်ပြီး
ရေကို ခေါင်းက လောင်းချလိုက်မိတယ်။

မျက်ရည်စတွေနဲ့ ရေစက်တွေဟာ သူမရဲ့ကိုယ်ပေါ် ကျ
သွားပြီး ပူနွေးသလို ခံစားနေရတယ်။

ရေပန်းအောက် ရေချိုးနေတဲ့ သူမ ... ရှိုက်ကြီးတင်
ကြွေးမိပြီ။

အချိန်ကြာမြင့်စွာ ရေပန်းအောက် စိမ်ပြီးနောက် သူ
ရေသုတ်ပြီး ပြန်ထွက်ခဲ့တယ်။

ခန္ဓာကိုယ်က အေးမြသွားပေမယ့် စိတ်က ပူလောင်
တုန်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဝတ်စားလဲပြီး သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ အေးမာဆီ ဖုန်းဆက်မိတယ်။

သူမ ခံစားချက်တွေ ရင်ဖွင့်ပြောမိတော့ သူငယ်ချင်းက နှစ်သိမ့်စကားပြောရှာတယ်။

"နင် ဘာမှစိတ်ဆင်းရဲမနေနဲ့ သူငယ်ချင်း၊
ငါ့မှာ ဆရာကောင်းရှိတယ်၊
အဲ့ဆရာက ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်
သိပ်တော်တာဟ၊
အဆောင်လည်း သိပ်စွမ်းတယ်၊
နက်ဖြန် ဆရာ့ဆီ ငါ လိုက်ပို့ပေးမယ်၊
နင်သာ မနက်ပိုင်း ရအောင်ထွက်ခဲ့၊
ဆရာနဲ့တွေ့ပြီးရင် နင့်ယောကျ်ား
နင့်ဘက် ပါစေရမယ်"

အေးမာရဲ့အပြောကြောင့် သူမ အားတက်သွားမိတဲ့အမှန်။

အေးမာ ဖုန်းချသွားပြီး သိပ်မကြာဘူး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အောက်ထပ်က ဝိုင်းလေးရဲ့ ငိုသံကြီးကို ကြားလိုက်ရတယ်။

မမိုးသူဟာ စိုးရိမ်စိတ်နဲ့ အောက်ထပ်ပြေးဆင်းရင်း ကြည့်လိုက်တယ်။

"ကလေးက ကလေးနေရာမနေဘူး၊

နောက်တစ်ခါ ငါ့ပစ္စည်းတွေ ယူကိုင်ရင်

နင် မလွယ်ဘူးမှတ် ... သွား"

ဂျူလီက ဝိုင်းလေးရဲ့ပခုံးကို ဆုပ်ကိုင်ပြောနေရာက တွန်းထုတ်ပစ်လိုက်တယ်။

"ဟဲ့ ... နင် ဒါ ဘာလုပ်နေတာလဲ၊

ငါ့သမီးကို ဘာမှတွန်းထုတ်စရာမလိုဘူးလေ"

အနားရောက်သွားတဲ့ မမိုးသူ ... ဝိုင်းလေးကို လှမ်းဆွဲရင်း ပြောလိုက်တယ်။

"ဟောဒီ နှုတ်ခမ်းနီတောင့်

ဘယ်လောက်ဈေးကြီးလဲ ယူ သိလား၊

အခု ... သူ့ကြောင့် ကျိုးသွားပြီ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယ့်သားသမီး ကိုယ် ဆုံးမစမ်းပါ၊

နောက်တစ်ခါဆို အိုင့်အဆိုးမဆိုနဲ့”

ဂျူလီက ပြောဆိုပြီး အရက်သောက်နေတဲ့ ကိုထွန်းမောင်ရှိရာ ထွက်သွားတယ်။

မမိုးသူဟာ ဝမ်းပန်းတနည်း ငိုနေရှာတဲ့ ဝိုင်းလေးကို မျက်ရည်တွေ သုတ်ပေးရင်း ချော့မော့လိုက်တယ်။

“သမီးလေး ... နောက်ဆို သူများပစ္စည်း

သွားမကိုင်ရဘူး ... ကြားလား၊

မေမေ မကြိုက်ဘူးနော်”

□□□

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပိုင်း (၇)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

...“ဂမ္ဘီရ သရောလှိုင်”...

ခြောက်လွှာတိုက်ခန်းရဲ့ညာဘက်အခန်းတံခါးဝမှာ ချိတ်

းတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ကြောင့် ရောက်ပြီဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့ ခဏရပ်ရင်း

ငယ်ချင်းနှစ်ယောက် အမောဖြေလိုက်တယ်။

အခန်းတွင်းမှ ပျံ့လွင့်လာတဲ့ အမွှေးတိုင်းရနံ့က သူ့မစိတ်ကို

www.burmeseclassic.com

တစ်ခဏ အေးချမ်းသလို ခံစားလိုက်ရတယ်။

"လာ ... သူငယ်ချင်း ဝင်ရအောင်၊

ဒီနေ့ လူမရှိဘူးဟ၊ အရင်ဆို

လာမေးတဲ့သူတွေ ပြုံခဲ့နေတာပဲ၊

လူရှင်းတာ တို့ ကံကောင်းတယ်"

အေးမာက ပြောပြောဆိုဆို စေ့ထားတဲ့ သံပန်းတံခါးကို

ဖွင့်ရင်း ဝင်လိုက်တယ်။

ဘုရားခန်းရောက်တော့ စားပွဲပုလေးတစ်လုံးနဲ့ ယောဂီဝတ်

ဆရာလှိုင်ကို တွေ့လိုက်ရတယ်။

ဆရာလှိုင်က သူမတို့ကို မျက်လုံးပင့်ကြည့်ရင်း ...

"လာကြ ... လာကြ ... ထိုင်ကြပါ၊

ဆရာ ဘာကူညီပေးရမလဲကွဲ့"

လို့ ခရီးဦးကြိုပြုတယ်။

သူမတို့နှစ်ယောက် စားပွဲပုလေးရှေ့ ခပ်ရိုရိုလေး ဝင်ထိုင်

လိုက်ကြတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒီလိုပါ ဆရာႀကီးရယ္ ...

ကၽြန္မသူငယ္ခ်င္း မိုးသူအတြက္ပါ၊

သူ႔ေယာက္်ားက အခု ေဖာက္လြဲေဖာက္ျပန္

လုပ္ေနလို႔ပါရွင္၊ ဒါ့ေၾကာင့္ ... ဆရာ့ဆီ

အားကိုးတႀကီး ေျပးလာရတာပါ"

ေအးမာရဲ႕အေျပာေၾကာင့္ ဆရာလွိဳင္က မမိုးသူကို လွမ္းၾကည့္တယ္။

ဆရာလွိဳင္က မမိုးသူနဲ႔ကိုထြန္းေမာင္တို႔ရဲ႕ ေမြးေန႔သကၠရာဇ္ေတြ ေမးျမန္းတယ္။

ၿပီးေတာ့ စားပြဲေပၚတင္ထားတဲ့ ေၾကးခါင္းေလာင္းေလးကို ေရေမႊးဆြတ္ၿပီး တီးေခါက္လိုက္တယ္။

ဆယ္မိနစ္မွ် မ်က္လုံးမွိတ္ အာ႐ုံျပဳၿပီးေနာက္ ...

"အိမ္း ... မမိုးသူရဲ႕ကံၾကမၼာက ...

အေတာ္ကို ညံ့ေနတာပဲ၊

ကိုထြန္းေမာင္ရဲ႕ကံၾကမၼာကေတာ့ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြင့်မားနေတယ်၊

အတော့်ကို စန်းပွင့်တဲ့လူပဲဗျ၊

မမိုးသူရဲ့ဓာတာဟာ ညှံ့တာထက် ပိုပြီး

ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျမယ့်ကိန်းဆိုက်နေတယ်၊

မိုးသူ ... မိုးမှောင်ကျတော့မယ်ကွဲ့”

ဂမ္ဘီရဆရာလှိုင်ရဲ့မိန့်ကြားချက်ကြောင့် မမိုးသူ တုန်လှုပ်သွားရတယ်။

“ရှင် ... ကျွန်မ ဒီလောက်တောင်

ကံဆိုးနေတာလား ဆရာရယ်၊

ကံကြမ္မာဆိုးကို ရှောင်လို့ရမယ့်

နည်းလမ်းလေးများ မရှိတော့ဘူးလားရှင်၊

ကယ်ပါဦး ဆရာရယ်”

မမိုးသူဟာ အားကိုးရာမဲ့သူလို တုန်ယင်တဲ့အသံနဲ့ မေးမြန်းလိုက်တယ်။

ဆရာလှိုင်က ခေါင်းကို ဆတ်ဆတ်ညိတ်ရင်း ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"လုံးဝရှောင်လွှဲလို့ မရပေမယ့် ...

အဆိုးရွားဆုံး အခြေအနေကို

သက်သာအောင် လုပ်လို့ရပါတယ် မမိုးသူ၊

ဒီတော့ မမိုးသူအတွက် ဆရာက

အစီအရင် လုပ်ပေးလိုက်မယ်"

ဆရာလှိုင်က ထိုင်ရတာကထပြီး ဘုရားစင်ရှေ့ ရပ်လိုက်တယ်။

ဘုရားကို လက်အုပ်ချီ ပူဇော်ပြီး စီတန်းထားတဲ့ ဖယောင်းတိုင်အနီတွေထဲက တစ်တိုင်ကို ယူလိုက်တယ်။

ဖယောင်းတိုင်က ဝါဆိုဖယောင်းတိုင်လောက်နီးပါး ကြီးတယ်။

"ကဲ ... မမိုးသူ ဟောဒါက ဆေးဖယောင်းတိုင်ကွဲ့၊

ဒီနေ့ကစပြီး သုံးရက်တိတိ ညကိုးနာရီထိုးတိုင်း

ဘုရားဝတ်ပြု၊ ဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်ပြီး

ဟောဒီ ဖယောင်းတိုင်ကို ထွန်းရမယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂုဏ်တော်ပုတီးကတော့ မမိုးသူ အားသန်ရာ

ဂုဏ်တော်နဲ့ စိပ်လို့ရပါတယ်၊

ဆေးဖယောင်းတိုင် သုံးရက်ထွန်းပြီးရင်

မမိုးသူရဲ့ကံကြမ္မာဆိုးဟာ

သက်သာရာ ရပါလိမ့်မယ်ကွယ်”

□□□

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပိုင်း(၈)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုနေ့ညက မမိုးသူဟာ သမီးဝိုင်းလေးကို စောစော

သိပ်လိုက်တယ်။

ညကိုးနာရီထိုးခါနီးကျတော့ ဘုရားခန်းထဲဝင်ပြီး သေက်

တော်ရေချမ်းအသစ်လဲကပ်လှူတယ်။

ကိုးနာရီအတိရောက်တဲ့အခါ ဘုရားကို ဆီမီး, နံ့သာတိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပူဇော်ပြီး ဆေးဖယောင်းတိုင်ကို မီးထွန်းညှိလိုက်တယ်။

ပြီးတော့ ...

ဘုရားဝတ်ပြုလိုက်ရင်း ဆရာလှိုင် ညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း ဂုဏ်တော်ပုတီး စတင်စိပ်လိုက်တယ်။

ညဆယ်နာရီကျော်လောက်မှာ ပုတီးစိပ်ခြင်း ပြီးဆုံးတဲ့အတွက် ဆေးဖယောင်းတိုင်ကို မီးပြန်ငြိမ်းလိုက်တယ်။

အားလုံးပြီးတော့ သူမ သမီးဖြစ်သူနဲ့ အိပ်ဖို့အတွက် အခန်းထဲ ဝင်ခဲ့မိတယ်။

အိမ်အပေါ်ထပ်မှာက အိပ်ခန်းသုံးခန်းရှိတယ်။

အိပ်ခန်းကျယ်နှစ်ခန်းက ကပ်လျက်ဖြစ်သလို အခန်းငယ်ဖြစ်တဲ့ ဝိုင်းလေးရဲ့အခန်းက ထောင့်စွန်းမှာ။

အိပ်ခန်းတိုင်းမှာ ရေချိုးခန်းနဲ့တွဲလျက် အိမ်သာက ပါပြီးသား။

မမိုးသူဟာ အိပ်ပျော်နေရှာတဲ့ သမီးလေးကိုဖက်ရင်း အိပ်ပျော်ဖို့ ကြိုးစားလိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီအချိန်မှာပဲ ကိုထွန်းမောင်တို့အခန်းက ရယ်မောကျီစယ်

သံတွေ ကြားလိုက်ရတယ်။

"ခစ် ... ခစ် ... ခစ် ...

ကိုနော် ... တအားကဲတာပဲ၊

သည်း မနေတတ်တော့ဘူး ကိုရယ်၊

ဟာကွာ ... ယားတယ် ကို"

ဂျူလို့ရဲ့ ချွဲပျစ်ပျစ်နဲ့ ညည်းတွားသံက မမိုးသူရဲ့နားထဲ

သံရည်ပူလို စီးဝင်သွားတယ်။

ဂျူလို့ကိုလည်း သူမ အတော်အံ့အားသင့်မိတယ်။

မယားကြီးငုတ်တုတ်ရှိမှန်းသိလျက် မျက်နှာပြောင်တိုက်ပြီး

အိမ်ပေါ်တက်နေရဲတဲ့ မိန်းကလေး။

ဇ,ကတော့ လုံးဝမသေးဘူး။

တအားကို ရဲတင်းလွန်းပြီး လက်ရဲဇက်ရဲ သိပ်နိုင်လွန်း

တယ်။

ကိုထွန်းမောင်လို လူတစ်ယောက်နဲ့ ကြည်ဖြူစွာ ပတ်သက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

…ှင့်ပြုထားတဲ့ ဂျူလီရဲ့မိဘတွေကိုလည်း အံ့သြမိတယ်။

တစ်ဖက်ခန်းက ကလူကျီစယ်သံတွေ ကြားရတိုင်း မမိုးသူ…ရဲ့နှလုံးသားကို မီးမြှိုက်နေသလို ခံစားနေရတယ်။

မျက်ဝန်းထောင့်က ကျလာတဲ့ မျက်ရည်ပူတွေက ခေါင်းအုံး…သားမှာ စွန်းနစ်လို့။

သူမ ဘယ်ညာ လူးလိမ့်ရင်း အိပ်ပျော်ဖို့ ကြိုးစားမိတယ်။

မျက်လုံးမှိတ်ထားပေမယ့် စိတ်က လုံးဝ အိပ်မရနိုင်ဘူး။

အခုလို ညမျိုးတွေ ဘယ်လောက်များ ကျော်ဖြတ်ရဦးမှာ…သဲ။

ခါးသီးလွန်းတဲ့ နေ့ရက်တွေနဲ့ ဒီလိုဘဝဆိုးကြီးက သူမ…နိုင်းထွက်ချင်ပြီ။

လက်ရှိအခြေအနေအားလုံး အိပ်မက်ဆိုးကြီးသာဖြစ်ရင်…အိပ်ကောင်းမယ်။

အိပ်မက်ဆိုတာ မက်ပြီးရင် နိုးသွားတာလေ။

သူမ အိပ်မက်ဆိုးကြီးက လွတ်မြောက်ချင်လှပါပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘယ်ညာလူးလိမ့်ရင်း အိပ်လို့မရတဲ့အတွက် ထထိုင်လို

မိတယ်။

သမီးငယ် ဖိုင်းလေးကတော့ ပူပင်ကင်းစွာ အိပ်မော

လျက်။

ကလေးဆိုတော့လည်း ဆော့ဖို့၊ စားဖို့၊ အိပ်ဖို့ကလွဲ

ဘာသိနိုင်ရှာပါ့မလဲ။

ဒါပေမဲ့ ... ဖအေဖြစ်သူကြောင့် သမီးငယ် ခုတလေ

မျက်နှာလေး မှိုင်နေတတ်တယ်။

သမီးငယ်လေးကိုကြည့်ရင်း သနားစိတ်တွေ လှိုက်တ

လာတယ်။

အတွေးပေါင်းစုံနဲ့ မမိုးသူဟာ လူးလိမ့်ရင်း အချိန်တွေ

မှန်းမသိ ကုန်သွားတယ်။

နာရီကိုလှမ်းကြည့်တော့ မနက်တစ်နာရီထိုးတော့မယ်

တစ်ဖက်ခန်းက ကျီစယ်သံတွေကလည်း ခုထိ ကြား

တုန်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မူကြိုဖယ်ရီကားလေးဟာ မမိုးသူတို့ခြံရှေ့ ထိုး ရပ်လိုက်တယ်။

ဝိုင်းလေးက ကားပေါ်က ဆင်းပြီး ခြံထဲ ပြေးဝင်လာတယ်။

"မေမေ ... မေမေရေ ...

ဝိုင်းလေး ဗိုက်ဆာနေပါပြီ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေမေရေ ...”

ဝိုင်းလေးဟာ မိခင်ကို အော်ခေါ်ရင်း အိမ်အနှံ့ လိုက်လံရှာဖွေနေတယ်။

ဆက်တီပေါ် ခြေချိတ်ထိုင်ရင်း လက်သည်းဆိုးနေတဲ့ ဂျူလီက စိတ်ပျက်စွာ ခေါင်းရမ်းလိုက်တယ်။

“ဟိတ် ... တိတ်စမ်း ... နားငြီးတယ်၊

မင်းအမေ မရှိဘူး၊

တိတ်တိတ်နေ ... ကြားလား”

ဝိုင်းလေးက ကျောပိုးအိတ်လေးကို ကိုင်ဆွဲရင်းက ...

“မေမေက ဘယ်သွားလို့လဲ အန်တီ၊

ဝိုင်းလေး ကျောင်းပြန်လာတိုင်း

မေမေ ရှိနေကျဟာ”

လို့ နားမလည်နိုင်တဲ့ မျက်ဝန်းနဲ့ကြည့်ပြီး မေးလိုက်တယ်။

“ကျွတ် ... မင်း သိပ်လေရှည်ပါလား၊

မရှိဘူးဆို မရှိဘူးပေါ့၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိတ်တိတ်မနေရင် ငါ့အဆိုးမဆိုနဲ့နော်”

ဂျူလီက ဝိုင်းလေးကို စိုက်ကြည့်ပြီး ဟောက်လိုက်တယ်။

ဝိုင်းလေးခမျာ ဘာမှမမေးရဲရှာတော့ဘဲ အပေါ်ထပ်ဆီ တက်သွားလိုက်တယ်။

လှေကားထိပ်ရောက်တော့ ခြေစုံရပ်ရင်း မိခင်ဖြစ်သူရဲ့ အခန်းကို ငေးကြည့်နေတယ်။

ပြီးတော့ တံခါးကို သွားဖွင့်ကြည့်လိုက်တယ်။

“ဟင် ... မေမေ့အခန်းတံခါးက

ဘာလို့ လော့ချထားတာလဲ၊

မေမေက အပြင်သွားရင်

တံခါးမပိတ်တတ်ပါဘူး၊

ဪ ... သိပြီ ... ဟိုအန်တီ ဝင်ပြီး

မေမေ့ပစ္စည်းတွေ လျှောက်ကိုင်မှာစိုးလို့ထင်တယ်”

ဝိုင်းလေးဟာ အတွေးနဲ့အတူ ၎င်းရဲ့အခန်းထဲ ဝင်သွားပြီး ကျောင်းဝတ်စုံကို လဲလှယ်လိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိုက်ထဲက ဆာလောင်လွန်းတဲ့အတွက် ရေတစ်ခွက် ငှဲ့
သောက်ရင်း အိပ်ရာပေါ် လှဲအိပ်လိုက်တယ်။

"ဟင်း ... မေမေကလည်း ကြာလိုက်တာ၊
ဝိုင်းလေးက မေမေ ပြင်ကျွေးမှ
ထမင်းစားရမယ့်ဟာကို၊
မေမေရေ ... ပြန်လာပါတော့
ဗိုက်ဆာလှပါပြီ"

ကလေးငယ်ဟာ မိခင်ကို တမ်းတရေရွတ်ရင်း ဗိုက်ဆာဆာ
နဲ့ အိပ်ပျော်သွားရှာတယ်။

ထိုအချိန် အိမ်ကြီးရဲ့အောက်ထပ်မှာတော့ ...

"ကိုကိုရေ ... ကိုကို့သမီး ကျောင်းက ပြန်လာပြီ၊
သူ့အမေကို မေးနေတယ် သိလား"

အပြင်က ပြန်လာတဲ့ ကိုထွန်းမောင်ကို ဂျူလီက ...းကြ
ပြောလိုက်တယ်။

"ဟုတ်လား ... အဲတော့ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်းက ဘယ်လိုပြောထားသလဲ"

"သူ့အမေ အပြင်သွားတယ်လို့

ပြောထားတယ်၊ အပေါ်ထပ်တော့

တက်သွားတာပဲ ကိုကို"

"ကဲပါ ... အရေးမပါတဲ့ကိစ္စတွေ ထားလိုက်၊

ဒီမှာ ... ကိုကို ဘဲကင်ရယ်၊ ကြံမဆိုင်ဟင်းချိုရယ်၊

ဝက်စတူးရယ် ... ဝယ်လာတယ်၊

စားကြရအောင်ကွာ"

နှစ်ယောက်သား မီးဖိုခန်းထဲဝင်ပြီး စားသောက်ဖို့ ပြင်ဆင်ကြတယ်။

ငင်းတို့ စားသောက်နေချိန်မှာပဲ ...

"ဖေဖေ ... ဝိုင်းလေး ဗိုက်တွေ ဆာလှပါပြီ"

ဝက်ဝံရုပ်လေး ပိုက်ခါရပ်ရင်း ပြောလိုက်တဲ့ ဝိုင်းလေးအသံကြောင့် ကိုထွန်းမောင် လှည့်ကြည့်တယ်။

"ဒီမှာ လူကြီးတွေ စားနေတာ မမြင်ဘူးလား၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီးရင် ... ကျွေးမယ်၊

သွား ... ညှော်ခန်းမှာ ထိုင်နေ”

ဂျူလီက အသံမာမာနဲ့ လှမ်းပြောလိုက်တဲ့အတွက် ဗိုင်းလေးဟာ မျက်နှာငယ်လေးနဲ့ ထွက်သွားရှာတယ်။

□□□

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပိုင်း(၇၂)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အချိန်က တဖြည်းဖြည်း မှောင်လာပြီ။

မှောင်လာတဲ့အချိန် ကြာမြင့်တာနဲ့အမျှ ညဥ့်နက်ချိန်နားတောင် ရောက်လုနေပြီ။

ကလေးငယ်က အိပ်ရာထက် ထိုင်ရင်း နာရီကို မှော်ကြည့်နေတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မေမေ ဘာလို့များ ပြန်မလာသေးတာလဲ၊

နာရီကြီးကလည်း ဆယ့်တစ်ကနေ ဆယ့်နှစ်ကို

ရောက်တော့မယ်၊ မေမေ ဘယ်သွားနေတာလဲ၊

တစ်ခါမှ ဝိုင်းလေးကိုထားပြီး မသွားဖူးပါဘူး၊

မေမေကလည်း မရှိ၊

ဝိုင်းလေးကလည်း အိပ်လို့မရဘူး၊

မနက်လည်း ဝိုင်းလေးက

အစောကြီး ကျောင်းသွားရမှာ၊

ဘယ်လိုများ အိပ်ပျော်အောင် အိပ်ရမလဲ"

ဝိုင်းလေးတစ်ယောက် နှုတ်က တတွတ်တွတ် ရေရွတ်ရင်း ချက်နှာငယ်နေရှာတယ်။

ဒီအချိန်မှာပဲ သူမရဲ့အကြည့်က စာကြည့်စားပွဲခုံဆီ ရောက်သွားတယ်။

ဝက်ဝံရုပ်လေးကို အိပ်ရာပေါ်တင်ရင်း အိပ်ရာက ဆင်းလိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟောဒီ ဆေးဘူးလေးက မေမေ

အိပ်မပျော်ရင် သောက်နေကျပဲ၊

ဝိုင်းလေးလည်း မေမေ ပြန်မလာသေးတော့

အိပ်မပျော်ဘူး၊

မေမေ ဝိုင်းလေးကို မဆူပါနဲ့နော်၊

ဝိုင်းလေး မနက် ကျောင်းသွားရမှာမို့ပါ၊

ဝိုင်းလေး အိပ်ပျော်ချင်တယ် မေမေ"

ဝိုင်းလေးဟာ မိခင်ကို ရေရွတ်ရင်း အိပ်ဆေးဘူးကို လှမ်း ယူလိုက်တယ်။

ပြီးတော့ အချိန်ဆမဲ့စွာ ဆေးလုံးတွေကို မော့သောက်ပစ် လိုက်တော့တယ်။

ထိုအချိန် တစ်ဖက်အခန်းမှာတော့ ...

ဂျူလီက ကိုထွန်းမောင်ရဲ့လက်မောင်းပေါ် အိပ်ပျော်ရာက မျက်လုံးလှန်ကြည့်ပြီး ...

"ကိုကို ... ဟိုမိန်းမအခန်းက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘာသံမှလည်း မကြားရဘူး၊

သူ အသက်မှရှိသေးရဲ့လား မသိဘူးနော်”

လို့ ပြောလိုက်တယ်။

ကိုထွန်းမောင်က ခုတင်ခေါင်းရင်းမှီထားရာက အရက်ခွက်

ကို မော့သောက်ပစ်လိုက်တယ်။

“အာ ... သည်းကလဲကွာ၊

အဲ့ကောင်မဆီ စိတ်ရောက်မနေစမ်းပါနဲ့၊

ကိုယ်တို့ အေးအေးဆေးဆေး နေကြရအောင်ကွာ”

“ဟုတ်သေးဘူးလေ ကိုရဲ့၊

အခြေအနေသိရအောင် သည်းတို့

သွားကြည့်ရင် မကောင်းဘူးလား၊

တကယ်လို့ သေသွားရင် သည်းတို့က

လူသေကောင်ကြီးနဲ့ တစ်အိမ်တည်း

မနေရသလို ဖြစ်သွားမှာပေါ့၊

ကြောက်တယ် ကိုရဲ့”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အေးပါကွာ ... သည်းရဲ့သဘောပါပဲ၊

ဒါဆို ... လာခဲ့ ...

ကိုတို့ သွားကြည့်ရအောင်"

နှစ်ယောက်သား အိပ်ရာပေါ်က ဆင်းပြီး အခန်းပြင်ထွက်လိုက်ကြတယ်။

ပြီးတော့ ... မမိုးသူရဲ့ အခန်းတံခါးကို သော့ဖွင့်လိုက်ကြတယ်။

ကိုထွန်းမောင်က ခွေလဲနေတဲ့ မမိုးသူရဲ့အနီးသွားပြီး ဒူးထောက်ထိုင်လိုက်တယ်။

မမိုးသူရဲ့နှာဝနဲ့သွေးခုန်နှုန်းကို စမ်းကြည့်ပြီးနောက်မျက်နှာ အကြီးအကျယ်ပျက်သွားတယ်။

"သူ ... သူ ... အသက်မရှိတော့ဘူးထင်တယ်၊

မိုးသူ သေပြီ ... သေပြီကွ"

ကိုထွန်းမောင်က ကယောင်ချောက်ချားပာန်နဲ့ ရေရွတ်လိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂျူလီကိုယ်တိုင် မျက်လုံးပြူးသွားပြီ မမိုးသူရဲ့လက်ကို ဘိုင်တို့ကြည့်လိုက်တယ်။

"ဟုတ်တယ် ကို ... သူ့လက်တွေ အေးစက်နေပြီ၊ ဘယ် ... ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲဟင်"

"ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ... သေပြီဆိုတော့လည်း လက်စဖျောက်ရတော့မှာပေါ့ကွာ၊ သည်း ... မင်းရဲ့စိတ်ကို ငြိမ်အောင်ထား၊ ကိုယ်တို့ ညတွင်းချင်းပဲ အလောင်းဖျောက်မှဖြစ်မယ်ကွ"

အလောင်းဖျောက်ရမယ်ဆိုတဲ့စကားကြောင့် ဂျူလီဟာ ထိတ်လန့်သွားတယ်။

"ဘယ်လိုဖျောက်မှာလဲ ကိုရယ်၊ ဖြစ်ပါ့မလား ... သည်း ကြောက်တယ်နော်"

"ဖြစ်တယ် ... သည်းသာ ကို့နားရှိနေရင် ထွန်းမောင်တို့က အားလုံးလုပ်ရဲတယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘာမှမကြောက်နဲ့ ... ကိုယ်ပြောတဲ့အတိုင်းလုပ်၊
ကိုယ် အလောင်းကို ကားဆီ သယ်သွားမယ်၊
သည်းက ဝိုင်းလေးအခြေအနေ သွားကြည့်နေ၊
ခုနကထိတော့ ဒီကလေးအခန်း မီးလင်းနေတယ်ကွ၊
သူ မအိပ်သေးဘဲ ထွက်လာလို့
တွေ့သွားရင် မကောင်းဘူး၊
ကဲ ... ကိုယ့်ကို ဝိုင်းကူပေးပါဦး"

ဒီနောက်မှာတော့ ကိုထွန်းမောင်ဟာ မမိုးသူရဲ့အလောင်းကို
ပွေ့ချီပြီး အောက်ထပ်ကို ဆင်းသွားတော့တယ်။

□□□

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပိုင်း(၇၇)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုထွန်းမောင်ဟာ အလောင်းကို ကားပေါ်တင်ဖို့ ကြိုးစားစဉ်မှာပဲ မိုးက တဖွဲဖွဲရွာလာတယ်။

"တောက် ... အရေးဆို မိုးက ရွာလာပြီ၊

ဒီကောင်မကိုယ်ကြီးကလည်း လေးလိုက်တာ။

ရှုကြည့်တော့ အရိုးငေါက်တောက်နဲ့ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အရိုးက လေးနေတာပဲဖြစ်မယ်"

နှုတ်က တတွတ်တွတ်ရေရွတ်ပြီး ကားနောက်ဖုံးထဲအလောင်းကို ထည့်လိုက်တယ်။

ပြီးတော့ မီးဖိုဆောင်ဘက်တန်းသွားပြီး ရေခဲသေတ္တာထဲက ဝီစကီပုလင်း ဆွဲယူလိုက်တယ်။

ဝီစကီကို ရေမရောတော့ဘဲ တဂွပ်ဂွပ်မျိုချပစ်လိုက်တယ်။

ဘာပဲပြောပြော သူ့စိတ်တွေ လှုပ်ရှားနေသည် မဟုတ်ပါလား။

BURMESE CLASSIC

သေလောက်အောင် မရည်ရွယ်ခဲ့ပေမယ့် ကံကြမ္မာက သေတဲ့ဘက် တွန်းပို့လိုက်ပြီ မဟုတ်ပါလား။

ဖြစ်လာမှတော့ ဘာမှမတတ်နိုင်ဘူး။

မီးစင်ကြည့်ကဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်။

အတွေးနဲ့အတူ ဝီစကီကိုပဲ ဖိသောက်ချလိုက်မိတယ်။

"ကိုရေ ... ကို ... ပြဿနာတော့ ထပ်ဖြစ်ပြန်ပြီ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂျူလီက အိမ်ပေါ်ထပ်က ပြေးဆင်းလာရင်း အော်ဟစ်ပြော လိုက်တယ်။

"ဘာဖြစ်တာလဲ ... အသည်းအသန်နဲ့ကွာ"

"ကို ... ကို့သမီး အိပ်ရာဘေးမှာ လဲကျနေတယ်၊ လာကြည့်ပါဦး"

ဂျူလီရဲ့မျက်လုံးပြူး ထိတ်လန့်ဟန်အပြောကြောင့် သူ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားတယ်။

အရက်ပုလင်းကိုင်လျက်ပဲ ခြေလှမ်းကျဲကြီးနဲ့ အပေါ်ထပ် တက်သွားလိုက်တယ်။

ဂျူလီကလည်း သူ့နောက်က အပြေးတစ်ပိုင်း လိုက်ပါလာ တယ်။

စာကြည့်စားပွဲရှေ့ ခွေလဲကျနေတဲ့ သမီးဖြစ်သူ ဝိုင်းလေး။ ထိုမြင်ကွင်းကြောင့် ကိုထွန်းမောင်တစ်ယောက် အပြေး အကျယ် စိတ်ညစ်ညူးသွားတယ်။

နဖူးက စီးကျလာတဲ့ ချွေးစေးတွေကို သုတ်လိုက်ပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ိုင်းလေးရှိရာ လျှောက်သွားတယ်။

စာကြည့်စားပွဲပေါ်က အဖုံးဖွင့်လျက်ရှိနေတဲ့ အိပ်ဆေးဘူး

ကို သတိပြုမိပြီး သူ ခေါင်းရမ်းလိုက်မိတယ်။

"ဟာကွာ ... စောက်ပြဿနာပဲကွာ၊

ဒီကလေး အိပ်ဆေးတွေအများကြီး

BURMESE CLASSIC

သောက်လိုက်ပုံပဲ၊ အဲဒါ ... သူ့အမေ

သောက်နေကျ အိပ်ဆေးဘူးကွ"

နှုတ်က ရေရွတ်ရင်း သူ တတ်သိသလောက် စမ်းသပ်ကြည့်

လိုက်တယ်။

"သွားပြီကွာ ... သေပြီ၊ အသက်မရှိတော့ဘူးဟ၊

ဟား ... တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက်

သေနေကြတယ်၊ တကယ့်ဂြိုလ်ဆိုးပဲကွာ၊

ငါတော့ အမှုပတ်တော့မှာပဲ"

ကိုထွန်းမောင်ဟာ ကြမ်းပေါ်ထိုင်ချပြီး အရုပ်ပုလင်းကို

ချလိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒုက္ခပါပဲ ကိုရယ် ... သည်းတို့ ဘာလုပ်ကြမလဲ၊
မအေရော၊ သမီးပါ သေကုန်ကြပြီ၊
ဒီကိစ္စ ဘယ်လိုရှင်းမလဲ ကိုရယ်၊
သည်းတော့ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိတော့ဘူး"

ဂျူလီလည်း စိတ်ပျက်ဟန်နဲ့ နံရံမှီရင်း ထိုင်ချလိုက်တယ်။
ကိုထွန်းမောင်ဟာ သမီးဖြစ်သူရဲ့အလောင်းကို စူးစိုက်ကြည့်ရင်း အရက်ကို ဖိသောက်နေတယ်။

BURMESE CLASSIC

အရက်ရှိန်တွေ အမြင့်ဆုံးရောက်ချိန်မှာတော့ ...

"သေကြ ... အားလုံး သေကြ၊
ငါ့ကို ကောင်းကျိုးမပေးတဲ့ သားအမိ၊
မအေချစ်သမီးပဲ ... ဒင်းအမေနောက်
လိုက်သွားတာ၊ ကောင်းတယ် ...
ဒီသားအမိမရှိမှ ငါ့ရဲ့အသည်းလေးနဲ့
ဟောဒီအိမ်ကြီးထဲမှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ်
နေလို့ရမှာ၊ သေကြကွာ ... ဟားဟ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောင်တောင်တောင်မျက်လုံးနဲ့ အရှုးလို အော်ဟစ်လိုက်တဲ့ ကိုထွန်းမောင်ကြောင့် ...

"ကို ... အချိန်မရှိဘူးနော်၊

သည်းတို့ သူတို့ကိစ္စကို အမြန်ရှင်းမှဖြစ်မယ်၊

မိုးလင်းသွားလိမ့်မယ် ကို"

ဂျူလီက ကိုထွန်းမောင်ရဲ့ပခုံးကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း နှစ်သိမ့်သလိုဟန်နဲ့ ပြောလိုက်တယ်။

ကိုထွန်းမောင်က သမီးဖြစ်သူ ဝိုင်းလေးကို ပွေ့ချီလိုက်ပြီး အောက်ထပ်ဆီ တစ်လှမ်းချင်း ဆင်းခဲ့တယ်။

ခုတော့ ... မိုးစက်သံတွေကလွဲရင် နှစ်ထပ်အိမ်ကြီးတစ်ခုလုံး ခြောက်ကပ်တိတ်ဆိတ်လို့။

□□□

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပိုင်း(၇၄)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုးရေစက်တွေကို ဖယ်ရှားပေးတဲ့ ဝိုက်ဘာတံကို ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း ကိုထွန်းမောင်ဟာ ငြိမ်သက်စွာ ကားမောင်းနေတယ်။

ဂျူလီက ဘေးဘီဝဲယာဆီ မျက်လုံးကစားရင်း ဂဏှာမငြိမ် ဖြစ်နေရှာတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လက်မှာ ပတ်ထားတဲ့ နာရီကိုကြည့်မိတော့ မနက်သုံးနာရီ ထိုးတော့မယ်။

"ဘယ်တွေ မောင်းနေတာလဲ ကိုရယ်၊

အချိန်တွေ တအားကုန်နေပြီ ...

မိုးလင်းတော့မယ်လေ၊

အလောင်းတွေကို ဘယ်မှာသွားထားမှာလဲ"

သူမ စိုးရိမ်စွာ မေးလိုက်ပေမယ့် ကိုထွန်းမောင်ဆီက အဖြေ ထွက်မလာဘူး။

ကားရှေ့ကိုသာ စူးစိုက်ကြည့်ရင်း မောင်းနှင်နေတယ်။

နာရီဝက်လောက်ကြာတဲ့အခါ လူသူကင်းရှင်းပြီး မြက်ရိုင်း ပင်တွေသာရှိတဲ့နေရာဆီ ရောက်သွားတယ်။

ကိုထွန်းမောင်က ကားကို ရပ်တန့်လိုက်ရင်း ...

"ဒီနေရာက ရေစီးသိပ်သန်တဲ့

မြစ်ကမ်းစပ်နေရာတစ်ခုပဲ၊

ကိုယ်တို့အလောင်းတွေ ရေထဲချပစ်ရမယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လို႔ ေျပာၿပီး ကားေပၚက ဆင္းလိုက္တယ္။

ၿပီးေတာ့ မမိုးသူနဲ႔ပိုင္းေလးတို႔ရဲ႕အေလာင္းေတြကို ျမစ္ထဲ ေမွ်ာခ်ပစ္လိုက္တယ္။

ကိုထြန္းေမာင္ဟာ ေရစီးနဲ႔ ေမွ်ာပါသြားတဲ့ အေလာင္းေတြကို ေငးစိုက္ၾကည့္ရင္း ... ေက်ာက္ရုပ္လို ၿငိမ္သက္ေနရွာတယ္။

"ျဖစ္ၿပီးသြားၿပီပဲ ... ကို

ပိုင္းေလးအတြက္ေတာ့ သည္းလည္း

စိတ္မေကာင္း ျဖစ္မိတယ္၊

ဒါေပမဲ့ ... သူ႔ရဲ႕ၾကမၼာပဲေပါ့ ကိုရယ္၊

ဒီေနရာမ်ိဳးမွာ ၾကာၾကာေနလို႔ မေကာင္းဘူးေလ၊

တစ္ေယာက္ေယာက္ျမင္သြားရင္ သည္းတို႔ကို

ေတြးစရာျဖစ္သြားမယ္၊

ျပန္ၾကရေအာင္ေနာ္ ကို"

ဂ်ဴလီက ထြန္းေမာင္ရဲ႕လက္ကို ဆုပ္ကိုင္ၿပီး ေျပာလိုက္တယ္။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွန်းအောင်က လေပူတစ်ချက် မှုတ်ထုတ်လိုက်ပြီး ဂျူလီရဲ့ ပခုံးကို ဖက်လိုက်ရင်း ...

"သည်းပြောတာ မှန်တယ်၊

ကိုယ်တို့ ဒီနေရာမှာ ကြာကြာနေလို့

မသင့်တော်ဘူး၊ ပြန်ကြရအောင်ကွာ"

ဒီနောက်မှာတော့ ထွန်းအောင်တို့ကားလေးဟာ မြစ်ကမ်းနံ ဘေးကနေ အရှိန်နဲ့ ထွက်ခွာသွားတော့တယ်။

လမ်းတစ်နေရာရောက်တော့ ညလုံးပေါက်ဖွင့်တဲ့ စတိုးရှေ့ ကားရပ်လိုက်တယ်။

နှစ်ယောက်သား ကားပေါ်က ဆင်းပြီး အရက်နဲ့ ဘေး သောက်စရာတချို့ ဝယ်ယူကြတယ်။

ဂျူလီကလည်း သူမ သောက်ဖို့ ဝိုင်ပုလင်းကို ကတ်လိုက် ဝယ်လိုက်တယ်။

ခုချိန် သူမတို့စိတ်ရဲ့ထွက်ပေါက်ဆိုတာ မူးယစ်သောက်စား ရှိတာ မဟုတ်လား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငှင်းတို့ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ မနက်လေးနာရီ ထိုးနေပြီ။

အိပ်ခန်းထဲထိ ပုလင်းတွေ ခွက်တွေ သယ်သွားပြီး နှစ်ယောက်သား ယစ်မျိုးကိုယ်စီနဲ့ သောက်စားကြတော့တယ်။

အားပါးတရ သောက်စားပြီးနောက် ယစ်ရွှေရည်ရဲ့တန်ခိုးနဲ့ ရှိဖရဲ အိပ်ပျော်သွားကြတယ်။

... တင်းတောင် ... တင်းတောင် ... တင်းတောင် ...

ခြံဝက လူခေါ်ဘဲလ်သံကြောင့် ဂျူလီ မျက်လုံးပွင့်လာတယ်။

"ကျွတ် ... စောစောစီးစီးကွာ ...

ခေါင်းတွေ ကိုက်နေပါတယ်ဆိုမှ

ဘဲလ်က လာတီးနေသေးတယ်"

သူမ မကျေမနပ်ရေရွတ်ရင်း ညဝတ်အင်္ကျီနဲ့ပဲ ခြံထဲဆင်းခဲ့တယ်။

"ဘာလဲရှင့် ... စောစောစီးစီး"

"ကျောင်းကား ရောက်နေတာ ကြာပြီဗျ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟွန်းတီးတာလည်း မကြားကြဘူး၊

ဒါ့ကြောင့် ဘဲလ်တီးလိုက်တာ၊

မိုးချစ်ဝိုင်းကို လာကြိုတာလေ ... သူရောဗျ"

ကျောင်းကားဆရာရဲ့စကားကြောင့် သူမ ကိုက်ခဲတာ လွင့်ပျောက်မတတ် တုန်လှုပ်သွားမိတယ်။

"ဩော် ... ဝိုင်လေးကို လာကြိုတာလား၊

ဝိုင်းလေး မရှိဘူး၊ သူ့အမေနဲ့ ခရီးထွက်သွားပြီ၊

ဟိုမှာပဲ သူ ကျောင်းတက်ချင် တက်လိမ့်မယ်၊

ကျွန်မတို့ အကြောင်းမကြားသရွေ့

ရှင်တို့ ဝိုင်းလေးကို လာကြိုစရာမလိုဘူး၊

နားလည်လား"

ဂျူလီက ထိုသို့ပြောဆိုပြီး အိမ်ထဲပြန်ဝင်ခဲ့တယ်။

ကျောင်းကားဆရာက ဂျူလီရဲ့အပြောကြောင့် နားလည်နိုင်စွာဖြစ် ကျန်ရစ်ရှာတယ်။

□□□

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပိုင်း(၁၅)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုးသူတို့သားအမိ သေဆုံးပြီး (၃) ရက်မြောက်ညှ ...

ထွန်းမောင်တို့ရဲ့တဲဟာ စလောင်းကလာနေတဲ့

ဓာတ်လမ်းတွဲ ကြည့်ရင်း သောက်စားနေကြတယ်။

"ရေခဲကုန်ပြီကွာ ... သည်းလေး ယူပေးပါဦးကွ"

ထွန်းမောင်က လက်ကျန်အရက်ကို မော့သောက်ရင်း

ခိုင်းလိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အင်း ... ယူပေးမယ်လေ၊

သည်းလည်း ရှူးပေါက်ချင်နေတာ၊

ဒီညသောက်တဲ့ဝိုင်က တံဆိပ်ပြောင်းလို့လားမသိဘူး

အရင်သောက်တာထက် ပိုမူးသလိုပဲ ...

ကို ... ဟင်း ... ဟင်း"

ဂျူလီက ပြောဆိုပြီး ယိုင်တိုင်တိုင်နဲ့ ထသွားတယ်။

မီးဖိုဆောင်ရဲ့အိမ်သာထဲ အပေါ့ဝင်သွားရင်းက နံရံကပ်ကြည့်မှန်ကြီးဆီ အကြည့်ရောက်သွားတယ်။

သူမ ... ရင်ထဲ ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားရင်း မျက်လုံးပွတ်သပ်ကြည့်လိုက်တယ်။

ကြည့်မှန်ထဲ သူမမျက်နှာပေါ်ရမယ့်အစား ဝက်ဝံရုပ်ပိုက်ထားတဲ့ ဝိုင်းလေးရဲ့မျက်နှာကို အထင်အရှား မြင်နေရတယ်။

သူမ ကြည့်နေရင်းက ထိုမျက်နှာကြီးဟာ သူမမျက်နှာနားကပ်လာသလို ခံစားလိုက်မိတယ်။

"အား ... သွား ... သွား ... ထွက်သွား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂျူလီရဲ့ စူးစူးဝါးဝါး အော်သံကြောင့် ထွန်းမောင် ပြေးလာ ပြီး လော့မချထားတဲ့ အိမ်သာတံခါးကို ဆွဲဖွင့်လိုက်တယ်။

"ဘာဖြစ်လဲ ... သည်း ဘာဖြစ်တာလဲ"

ဂျူလီက အိမ်သာအပြင် ပြေးထွက်လိုက်ရင်း ...

"အထဲက မှန်ထဲမှာ ဝိုင်း ... ဝိုင်းလေး ...

မျက် ... မျက်နှာကြီး"

လို့ ရေရွတ်ပြီး ငိုချလိုက်တယ်။

ထွန်းမောင်က အိမ်သာထဲရှိမှန်ဆီ သွားကြည့်လိုက်တယ်

"အာ ... သည်းကလဲကွာ ...

မှန်ထဲကြည့်တာ ကိုယ့်ရုပ်ပဲ ပေါ်တယ်၊

ဘာမှမရှိပါဘူးကွ ... စိတ်ထင်လို့ပါ"

ဂျူလီဟာ ကြောက်လန့်မှုကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ယ နေရှာတယ်။

ထွန်းမောင်က ရေခဲသေတ္တာထဲက ရေဘူးထုတ်ပြီး ဂျူလီ တိုက်လိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီးတော့ ရေခဲတုံးတွေ ယူပြီး ဧည့်ခန်းဘက် ပြန်ထွက်ခဲ့တယ်။

"သည်း တကယ်ကို တွေ့လိုက်တာပါ ကိုရယ်၊
သူ့မျက်နှာက မှန်ထဲကနေ သည်းအနားထိ
ကပ်လာတော့ ... ကြောက်လိုက်တာ ကိုရယ်၊
တအားကြောက်တယ်"

ထွန်းမောင်က ကြောက်ရွံ့နေတဲ့ ဂျူလီ့ကိုကြည့်ရင်း ပြုံးလိုက်တယ်။

"ကဲ ... သည်း အရမ်းကြောက်နေရင်လည်း
အကြောက်ပြေအောင် ကိုယ်လုပ်ပေးမယ်နော်၊
လာခဲ့ ... သွားကြမယ် အပေါ်ကို"

ဂျူလီ့ကို ဆွဲယူရင်း တီဗီကို ပိတ်ပစ်လိုက်တယ်။

ပြီးတော့ ... အရက်ပုလင်းကတစ်ဖက် ဂျူလီကတစ်ဖက်နဲ့ အပေါ်ထပ်ဆီ တက်ခဲ့တယ်။

"ကဲ လာခဲ့ ... ဒီလောက်ကြောက်တဲ့ ကောင်မလေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယ့်လက်ပေါ်အိပ်၊ ရင်ခွင်ထဲ ခေါင်းတိုးပြီး

တစ်ဝကြီးသာ အိပ်ပစ်လိုက် ... ဘာမှမကြောက်နဲ့"

အိပ်ရာပေါ် ခြေပစ်လက်ပစ်လှဲချရင်း ပြောလိုက်တယ်။

ဂျူလီက သူ့နံဘေး ဝင်အိပ်ရင်း ...

"ကိုနော် ... သူများ ကြောက်နေတာကို

နောက်နေသေးတယ်၊

မရဘူး ... ကို တစ်ညလုံး မအိပ်နဲ့၊

သည်းကို စောင့်အိပ်ပေးရမယ် ... ကြားလား"

"ဟား ... ဟား ... ဟား ...၊

အေးပါကွာ ... ကိုယ့်သည်းလေး

အလိုကျပါဗျ၊

စိတ်အေးလက်အေးသာအိပ် ...

ကိုယ် မအိပ်ဘူး ... ဟုတ်ပြီလား"

ထွန်းမောင်က ဂျူလီရဲ့ဆံပင်လေးတွေကို ပွတ်သပ်ပေးရင်း

သူမကို အိပ်ပျော်စေလိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူကတော့ လက်တစ်ဖက်က အရက်သောက်ရင်း အချိန်တွက ကုန်မှန်းမသိ ကုန်သွားတယ်။

ချောက် ... ချောက် ... ချောက် ... ချောက်

တိတ်ဆိတ်မှုကို ကြီးစိုးနေတဲ့ တိုင်ကပ်နာရီသံကို နားစွင့်ရင်း လက်ကိုင်ဖုန်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်တယ်။

အင်တာနက်ခလုတ်ကို နှိပ်ရင်း အပျင်းပြေ ဖေ့ဘုတ်ထဲဝင်လိုက်တယ်။

သူ့ဝေါပေါ်တက်လာတဲ့ ပို့စ်တွေ ကြည့်ရင်းက မက်ဆေ့ဝင်လာတယ်။

မက်ဆေ့ကို ကြည့်လိုက်တော့ ...

... မအိပ်သေးဘူးလား ကိုမောင်။

ထိုစာကြောင့် သူ အကြီးအကျယ် အံ့အားသင့်သွားတယ်။

မောင့်မမိုးသူအကောင့်နဲ့ ဝင်လာတဲ့ မက်ဆေ့။

တစ်နေ့ကပဲ မမိုးသူရဲ့အလောင်းကို သူ အပြီးဖျက်ဆီးပစ်လိုက်တာ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖုန်းရဲ့စခရင်ကို စိုက်ကြည့်ရင်း သူ့လက်တွေ ဆတ်ဆတ်တုန်လာတယ်။

စိတ်လှုပ်ရှားမှုကြောင့် သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးစေးပြန်နေပြီ။

ဒီအချိန်မှာပဲ အောက်ထပ်က အသံဗလံတွေ ကြားရတယ်။

အရက်ရှိန်ကြောင့် ရီဝေနေတဲ့ ခေါင်းကို ခါရမ်းလိုက်ရင်း အိပ်မောကျနေတဲ့ ဂျူလီကို လက်ပေါ်က အသာဖယ်လိုက်တယ်။

ဖုန်းကို စားပွဲပေါ်တင်ပြီး အောက်ထပ်ကို ထွက်ခဲ့မိတယ်။

"ဟင် ... ခုန ငါအပေါ်တက်တုန်းက

တီဗီကို ပိတ်ခဲ့ပါတယ်၊

ဘာလို့ တီဗီက ပွင့်နေရတာလဲ"

တီဗီမျက်နှာပြင်မှာ လာနေတဲ့ ကာတွန်းကားကို ငေးစိုက်ကြည့်ရင်းက သူ့ခေါင်းတွေ ကျိန်းခနဲလိုလို၊ ကြက်သီးထသလိုကြီး ခံစားလိုက်ရတယ်။

မဟုတ်ဘူး ... ဒါ ... လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

ဒီတစ်ခါတော့ ထွန်းမောင်ဟာ ခလုတ်တင်မကဘဲ

www.burmeseclassic.com

ဝလပ်ကိုပါ ပိတ်ပစ်လိုက်တယ်။

အပေါ်ထပ်ကို လှေကားအတိုင်း ပြန်တက်ချိန်မှာ သူ့နောက် တယောက်ယောက် ရှိနေသလို ခံစားရပြန်တယ်။

သူ လုံးဝ နောက်လှည့်မကြည့်ဘူး ... လှေကားအတိုင်း ဆက်တက်ခဲ့တယ်။

ဒါပေမဲ့ ... သူ့နှလုံးခုန်သံတွေ သာမန်ထက် ပိုမြန်နေတာ အမှန်။

❒❒❒

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပိုင်း(၇၆)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လွန်းမောင်ထက်စ်လောက် ကုမ္ပဏီမှာ စာရင်းဇယား တွေနဲ့ အလုပ်ရှုပ်နေချိန်။

တပည့်ဖြစ်သူ အခန်းထဲဝင်လာပြီး ...

"ဆရာ ... နယ်ရုံးခွဲက တင်ဒါကိစ္စ

ဆရာ့ဆီ မေးလ်ပို့ထားတယ်တဲ့ ဆရာ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲဒါ ဖုန်းဝင်လာလို့ ကျွန်တော်

လာအကြောင်းကြားတာပါခင်ဗျ"

လို့ ပြောလာတယ်။

ထွန်းမောင်က ခေါင်းထောင်ကြည့်ရင်း ...

"အေး ... အေး ... ငါ ကြည့်လိုက်မယ်၊

ဩော် ... မင်းအားရင် ဘဏ်ခဏသွားလိုက်၊

ငွေလွှဲရောက်နေပြီ"

တပည့်ဖြစ်သူ ထွက်သွားတော့ သူ ဆက်ပြီး စာရင်းတွေကို

လက်စသတ်လိုက်တယ်။

ကော်ဖီတစ်ခွက် ဖျော်သောက်လိုက်ပြီး လက်တော့ပ်ကို

ဖွင့်လိုက်တယ်။

အသင့်ဖွင့်ထားတဲ့ မေးလ်ထဲဝင်ကြည့်တော့ နယ်ရုံးခွဲက

ပို့ထားတာ တွေ့ရတယ်။

၁ မေးလ်ဖတ်ဖို့ ပြင်နေတုန်းမှာပဲ ဖျတ်ဆို မေးလ်က

ပျောက်သွားတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ေမးလိုက္ေနရာမွာ ပြင့္လာတာက facebook စာမ်က္ႏွာ။ သူ အံ့ဩေနစဥ္မွာပဲ ေဖ့ဘုတ္က မက္ေဆ့ေတြ ေပၚလာတယ္။

... အလုပ္ေတြ ရႈပ္ေနတာလား ကိုေမာင္ ...

ျမင္လိုက္ရတဲ့ စာေၾကာင္းေၾကာင့္ သူ အံ့ဩတာထက္ ပိုၿပီး ေဒါသထြက္သြားမိတယ္။

ဒါ့ေၾကာင့္ ...

... မင္း ဘယ္သူလဲ ... လို႔ ျပန္ရိုက္ပို႔လိုက္တယ္။

တစ္ဖက္က ျပန္ပို႔လာတဲ့ စာေၾကာင္း မ်က္လုံးျပဴးသြားရင္း ေယာင္ယမ္း ေနာက္ဆုတ္လိုက္မိတယ္။

... ေမာင့္ မမိုးသူပါ ကိုေမာင္ ...

သူ ေခါင္းကို သြက္သြက္ခါေအာင္ ခါရမ္းမိရင္း ...

... မျဖစ္ႏိုင္ဘူး ... ဒီအေကာင့္ကို ငါကိုယ္တိုင္ ဖ်က္ၿပီးၿပီ။ မင္း ဒီအေကာင့္ကို ဘယ္ကရသလဲ ... ဘာလို႔ ငါ့ကို ေႏွာင့္ယွက္ေနသလဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လို့ စာပြန်ရိုက်လိုက်တယ်။

... ဟင်း ... ဟင်း ... ဟင်း ...

မောင့်မမိုးသူအကောင့်ကို ဖျက်ဆီးပစ်လို့မရဘူး ကိုမောင်။

မမိုးသူက ကိုမောင့်ဘေးမှာ အမြဲရှိနေသူပါ။

ထိုစာကိုဖတ်ရင်း သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ကြက်သီးထသွားမိတာ အမှန်။

ယောင်ယမ်းပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို အရူးလို လှည့်ပတ်ကြည့်မိတယ်။

မိုးသူက သေပြီပဲ။ ဘာကြောင့် သူ့ဖေ့ဘုတ်အကောင့်က စာပို့နေသလဲ။

မိုးသူများ တစ္ဆေဘဝနဲ့ သူ့ကို ခြောက်လှန့်နေသလား။

မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဒါတွေ သူ လုံးဝမယုံကြည်ဘူး။

ဒါ ... ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

ထွန်းမောင်တစ်ယောက် အတွေးများစွာနဲ့ တွေဝေပူပ်နေမိပြီ။

အဲကွန်းခန်းထဲ တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးတွေ ရွှဲနေပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တုန္ယင္တဲ့လက္နဲ႔ လက္ကိုင္ပ၀ါကို လွမ္းယူၿပီး မ်က္ႏွာကို ပြတ္သပ္လိုက္တယ္။

သူ ဆုံးျဖတ္ခ်က္ ခ်လိုက္တယ္။ ဒါေၾကာင့္ ...

... အေး ... မင္းအေကာင့္ကို ဖ်က္လို႔မရရင္ ...

ငါ့အေကာင့္ကို ငါ ဖ်က္ပစ္မယ္။

ထိုစာေၾကာင္း ရိုက္ၿပီးခ်ိန္မွာပဲ လက္ေတာ့ပ္ရဲ႕မ်က္ႏွာျပင္မွာ ပုံရိပ္ႀကီးတစ္ခု ေပၚလာတယ္။

... မမိုးသူကို ဘယ္ေတာ့မွ ထားရစ္လို႔မရဘူး ကိုေမာင္။

ကၽြန္မ ကိုေမာင့္ေဘးမွာ ရွိေနမွာ။

ဟင္း ... ဟင္း ... ဟင္း ...

ေခ်ာက္ကပ္ကပ္အသံႀကီးနဲ႔ ေျပာဆိုလာတဲ့ မမိုးသူရဲ႕မ်က္ႏွာႀကီး။

ထြန္းေမာင္ဟာ ထိုျမင္ကြင္းေၾကာင့္ အႀကီးအက်ယ္ တုန္လႈပ္သြားတယ္။

လက္ေတာ့ပ္ကို စားပြဲေပၚက ရိုက္ခ်လိုက္ရင္ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မဟုတ်ဘူး ... လုံးဝမဟုတ်ဘူး"

လို့ အရူးလို အော်ဟစ်လိုက်တယ်။

လက်တော့ပ်ကျသံနဲ့ သူ့အော်သံကြောင့် ဝန်ထမ်းတွေ အားလုံး ပြေးဝင်လာတယ်။

"ဟာ ... ဆရာ ... ဆရာ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ"

ဝန်ထမ်းတွေက ထွန်းမောင်ရဲ့အမူအရာကိုကြည့်ပြီး စိတ်လှုပ်ရှားစွာ မေးမြန်းကြတယ်။

"ဆရာ ... နေမကောင်းဘူးလား ဆရာ၊

ဟင် ... လက်တော့ပ်ကြီးလည်း

အောက်ပြုတ်ကျနေပြီ"

ဝန်ထမ်းတွေရဲ့အသံကြောင့် အသက်ကို ဝအောင်ရှူရှိုက်ရင်း စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင် ကြိုးစားလိုက်မိတယ်။

"ငါ အိမ်ပြန်မယ် ... ကားအသင့်ထုတ်ထား၊

အားလုံး ထွက်သွားကြတော့"

□□□

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပိုင်း(၁၇)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လွန်းမောင်တစ်ယောက် လှုပ်ရှားနေတဲ့စိတ်ကို မနည်းထိန်းရင်း ကားကို ဂရုစိုက်မောင်းနေရတယ်။

သူ့မျက်လုံးထဲ လက်တော့ပ်ပေါ်က မမိုးသူရဲ့ကြောက်မက်ဖွယ် မျက်နှာကြီးက ဖျောက်လို့မရအောင် စွဲထင်နေတယ်။

မွန်းကျပ်လာတဲ့ စိတ်နဲ့အတူ မျက်လုံးကိုမှိတ်ရင်း ခေါင်းရမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပစ်လိုက်တယ်။

မင်း ထွက်သွားစမ်း မိုးသူ ... ငါ့မျက်လုံးထဲက ထွက်သွား

စမ်း။

ဒီရက်ပိုင်း အရက်သောက်တာ သိပ်များလို့ ငါ့အာရုဏ်တွေ

ချောက်ချားနေတာ။

ဒါဟာ ... တကယ်မဟုတ်ဘူး။ ငါ အရက်သိပ်များလို့

ထင်မြင်နေမိတာ။

"ဒုန်း"

အသံနဲ့အတူ သူ့ကားပါ ထိုးရပ်သွားတယ်။

"ဟေ့လူ ... ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ၊

ရပ်ထားတဲ့ ကားတစ်စီးလုံး မမြင်အောင်

ခင်ဗျား ကန်းနေလားဗျ၊

ကျုပ်ကား မီးလုံးကွဲသွားပြီ၊

ခင်ဗျား ဘာလုပ်ပေးမလဲ ... တောက်"

လူဝကြီးတစ်ယောက် သူ့ကို ဒေါသတကြီး ပြောဆိုနေပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှေ့ကို ကြည့်လိုက်တော့ တက်စီတစ်စီးရဲ့နောက်ခြမ်းကို သူ့ကား ဝင်တိုက်မိတာပဲ။

"ဟာဗျာ ... ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခေါင်းထဲက မိုက်ခနဲဖြစ်သွားလို့ပါ၊ တောင်းပန်ပါတယ် အစ်ကို၊ ကားမီးလုံးအတွက် လျော်ပေးပါ့မယ်၊ စိတ်မရှိနဲ့ဗျာ"

ထွန်းမောင်က ကားရဲ့ဒက်ရှ်ဘုတ်ထဲမှာရှိတဲ့ ငွေတစ်သိန်း အုပ်ကို ဆွဲယူလိုက်တယ်။

"ကျွန်တော်လည်း သိပ်အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ ရှိနေလို့ပါဗျာ၊ ဘယ်လိုမှ မအောင်းမေ့ပါနဲ့၊ ဒီငွေကို လက်ခံပေးပါ အစ်ကိုရာ"

ထွန်းမောင်က လူဝကြီးလက်ထဲ ငွေတစ်သိန်း လှမ်းထိုး ပေးလိုက်တယ်။

တက်စီဒရိုင်ဘာ လူဝကြီးရဲ့မျက်နှာ ငေးပသွားပြီး ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ခင်ဗျားကိစ္စ အရေးကြီးနေလို့

နားလည်မှုနဲ့ ဒီငွေကို လက်ခံပေးလိုက်မယ်၊

သတိထားမောင်းဗျာ"

လို့ ချိုသာစွာ ပြောလာတယ်။

ထွန်းမောင်လည်း လူဝကြီးကို နှုတ်ဆက်ပြီး အမြန်မောင်း ထွက်ခဲ့တယ်။

"တောက် ... မသာဘာဝရောက်တာတောင်

ငါ့ကို ကောင်းကျိုးမပေးတဲ့ဟာမ၊

ဒင်းကြောင့် အက်ဆီးဒင့်ဖြစ်ရတာ၊

မကောင်းဆိုးဝါးမ"

စီယာတိုင်ကို လက်နဲ့ရိုက်ရင်း မကျေမနပ် ရေရွတ်လိုက် တယ်။

... ဟင်း ... ဟင်း ... ဟင်း ... ဟင်း ... ဟင်း ... ဟင်း ...

ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာတဲ့ ရယ်သံကြီးကြောင့် ဘရိတ် ကို ဆတ်ခနဲ အုပ်လိုက်မိတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကားထဲ ခေါင်းငုံ့ကြည့်မိတော့ ဘယ်သူမှမရှိဘူး။

ရင်ထဲက မွန်းကျပ်မှုကြောင့် ရေဘူးဆွဲယူပြီး မော့သောက်ပစ်လိုက်တယ်။

အတန်ကြာမှ စိတ်အေးအေးနဲ့ ကားကို ဆက်မောင်းခဲ့တယ်။

သူ့ခြံနားရောက်တော့ အလျင်စလိုဟန်နဲ့ ခြံသော့ခတ်နေတဲ့ ဂျူလီကို တွေ့လိုက်ရတယ်။

ဒါကြောင့် ... ကားရပ်လိုက်ရင်း ...

"ဘယ်သွားမလို့လဲ သည်းလေး ...

အိမ်နေရင်းအကျီကြီးနဲ့"

လို့ လှမ်းမေးလိုက်တယ်။

ဂျူလီက သူ့ကားပေါ် ကမန်းကတန်း တက်ထိုင်ပြီး ...

"သ ... သရဲခြောက်ခံတယ် ကို၊

သိပ်ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်၊

သည်း ဒီမှာမနေရဲတော့ဘူး၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မနေပါရစေနဲ့တော့ ကို"

လို့ တုန်လှုပ်တကြီး ပြောလာတယ်။

"ဘာ ... သရဲခြောက်တယ် ဟုတ်လား၊

ဘယ်က သရဲခြောက်တာလဲ၊

နေ့ခင်းဘက်ကြီး သည်းရာ"

နှုတ်ကသာ ပြောလိုက်ရတာ သူ့စိတ်ထဲမှာလည်း အတော့်ကို ရှုပ်ထွေးနောက်ကျိနေပြီ။

"မမိုးသူ ... မမိုးသူ ခြောက်တာ ကိုရဲ့၊

သူတို့ကို ဆွမ်းမသွပ်လို့များ

မကျေတ်တာလည်း မသိဘူး၊

သည်းတော့ ကြောက်ပြီး သေသွားနိုင်တယ်

ကိုရယ် ... ဟင့် ဟင့်"

ကယောင်ကတမ်းဟန်နဲ့ ပြောဆိုရင်း ငိုနေတဲ့ ဂျူလီကို ကြည့်ပြီး သူ ဘာပြောရမှန်းမသိအောင် ဖြစ်သွားတယ်။

"ကဲပါ ... သည်းရယ် မငိုပါနဲ့တော့၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိတ်ကို ငြိမ်အောင်ထားပြီး

အေးဆေးရှင်ပြစမ်းပါ၊

ဘာတွေဖြစ်ပျက်ခဲ့လို့လဲ”

□□□

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပိုင်း(၁၈)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂျူလီကာစ်ယောက် ရေမိုးချိုးပြီး အောက်ထပ်ဆင်း

လာတယ်။

တီဗီကို ဖွင့်လိုက်ရင်းက သူမခေါင်းထဲ အတွေးတစ်စု ဝင်

လာတယ်။

“ကိုနဲ့အတူနေတာ ကြာလှပြီ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငါ သူ့ကို တစ်ခါမှ ဟင်းမချက်ကျွေးဖူးဘူး၊

အင်း ... ဒီနေ့ ကိုပြန်လာရင် စားဖို့

ဟင်းချက်လိုက်မယ်၊

အိုအေ ... ဟုတ်တယ် ... ငါ

ဟင်းချက်ထားတာ သိရင်တော့

ကို တအားအံ့သြမှာ သေချာတယ်"

အတွေးနဲ့အတူ စလောင်းလိုင်းကို သီချင်းချန်နယ် ပြောင်းလိုက်တယ်။

အသံကို ခပ်ကျယ်ကျယ်ဖွင့်ရင်း ဗီးဖိုဘက် ဝင်ခဲ့တယ်။

ရေခဲသေတ္တာကြည့်လိုက်တော့ ကြက်သားနဲ့ အသီးအရွက်တချို့ တွေ့ရတယ်။

သူမဟာ ကြက်ကုန်းဘောင်ကြော်နဲ့ သီးစုံချဉ်ရည်ချက်ဖို့ စိတ်ကူးလိုက်မိတယ်။

ဒါ့ကြောင့် ခဲနေတဲ့ ကြက်သားကို ရေနွေးဖျော်ထားလိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသီးအရွက်တွေကို ဆေးကြောလှီးဖြတ်ပြီးနောက် ကြက်သားကို အတုံးသေးဖြစ်အောင် တုံးလိုက်တယ်။

သီချင်းညည်းရင်း အလုပ်လုပ်နေတဲ့သူမ ... ရုတ်တရက် သီချင်းသံ ပျောက်သွားတယ်။

မီးများ ပျက်ရှေ့သလားဆိုပြီး ရေခဲသေတ္တာရဲ့ဆော့ဂတ်ကို ကြည့်တော့ လာနေတယ်။

ဒါ့ကြောင့် သက်ဆေးလိုက်ပြီး ဧည့်ခန်းဘက် လျှောက်ခဲ့မိတယ်။

ဒီအချိန်မှာပဲ ကာတွန်းဇာတ်လမ်းရဲ့အသံတွေ ထွက်ပေါ်လာတယ်။

တီဗီကို လှမ်းကြည့်မိတော့ ကြောင်နဲ့ကြွက် ဇာတ်လမ်းတွဲ။

သူမ အကြီးအကျယ် အံ့အားသင့်ရင်း ချန်နယ်ကို ပြန်ပြောင်းလိုက်တယ်။

ငါ ... သ ... မီး ... ကြည့် ... နေတယ်၊

ဒီ ... အ ... တိုင်း ... ထား ... စမ်း”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဧည့္ခန္းတြင္း ပံ့တင္ထပ္သြားတဲ့ ေျခာက္ကပ္အက်က္ကြဲသံ

ႀကီး။

ႂကြက္သီးေမြးညင္းထမိရင္း အသံလာရာကို ရွာေဖြမိလိုက္

တယ္။

ဟာ ...

ျမင္လိုက္ရတဲ့ ျမင္ကြင္းက သိပ္ေၾကာက္ဖို႔ေကာင္းတယ္။

အေပၚထပ္ေလွကားကေန ေနာက္ျပန္ႀကီး တေရြ႕ေရြ႕ဆင္း

လာတဲ့ တစ္ေစ။

သူမ ... ေၾကာက္စိတ္ေၾကာင့္ မလႈပ္မယွက္နဲ႔ ေတာင့္ေတာင့္

ႀကီး ရပ္ေနမိတယ္။

ေလွကားကို ေက်ာေပးၿပီး ေနာက္ျပန္ဆင္းလာတဲ့ တစ္ေစမ

ဟာ ေလွကားရင္းေရာက္ေတာ့ သူမဘက္ တျဖည္းျဖည္း လွည့္လာ

တယ္။

ဖိုးရိုးဖားရားက်ေနတဲ့ ဆံပင္ေတြၾကားက အထင္းအရွား

ျမင္ေနရတဲ့ မ်က္လုံးေဟာက္ပက္ႀကီး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအချင်းအရာကို မြင်လိုက်ရတဲ့ ဂျူလီတစ်ယောက် သွေးပျက်မတတ် ထိတ်လန့်ရင်း အိမ်ကြီးထဲကနေ သုတ်ခြေတင် ထွက်ပြေးတော့တယ်။

"အဖြစ်အပျက်ကတော့ ဒါပဲ ကို၊
သည်းဖြင့် ကြောက်လွန်းလို့
ခြေဦးတည့်ရာ ထွက်ပြေးမိတာ၊
ကံကောင်းလို့ ခြံဝပြေးမိလျက်သား
ဖြစ်တာပေါ့၊
အဲ့အချိန်မှာ ကြောက်တာပဲ သိတယ်၊
ဘာသတိမှမရှိတော့ဘူး၊
သည်းတို့ အပြင်မှာပဲ နေကြရအောင်နော်၊
အဲဒီ့အိမ်ကြီးကို မပြန်ရဲဘူး ကိုရယ်"

ထွန်းမောင်ဟာ ဂျူလီရဲ့မျက်နှာကို ငေးကြည့်ရင်း သူကြုံနေရတဲ့ မေ့ဘုတ်အကြောင်း ပြောသင့်မပြောသင့် ချိန်ဆမိတယ်။

ဂျူလီကြည့်ရတာ အရူးတစ်ယောက်လို ယိပ်ကြောက်လန့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွာတယ်။

သူ့အကြောင်း ပြောပြလိုက်လို့ ပိုကြောက်သွားရင် ခက်

ည်ရဲ့။

ဒါ့ကြောင့် ဖေ့ဘုတ်ပေါ်က မောင့်မမိုးသူအကောင့်ကိစ္စ

ှင့်မပြောဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်မိတယ်။

ထိုနေ့က ဂျူလီ သိပ်ကြောက်လန့်နေတဲ့အတွက် ဟိုတယ်

ခစ်ခုမှာ သူတို့ အိပ်ဖြစ်ကြတယ်။

□□□

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပိုင်း(၇၉)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ညနေ (၅) နာရီအချိန် ...

တွေးမာတစ်ပြောက် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူထံ အကြိမ်

အကြိမ် နေ့တိုင်းဖုန်းခေါ်ပေမယ့် လုံးဝဆက်သွယ်လို့မရဘူး။

အခုလည်း ဖုန်းခေါ်တာ စက်ပိတ်ထားတယ်တဲ့။

မမိုးသူ ဘာကြောင့်များ ရက်ဆက်ဖုန်းမကိုင်ပါသလဲ။

အန္တရာယ်တစ်ခုခုများ ကြုံတွေ့နေရလေသလား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒါမှမဟုတ် ... ခရီးများ ထွက်သွားလေရော့သလား။

အေးမာဟာ အတွေးပေါင်းများစွာနဲ့ ခေါင်းပူရချေပြီ။

ဒီအချိန်မှာပဲ သူမ တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရမိတယ်။

မိုးချစ်ဝိုင်း ... ဝိုင်းလေးရဲ့ Pre. school က ဆရာမ။

ထိုဆရာမ မနှင်းက သူမသူငယ်ချင်း။

သူမကြောင့်လည်း မနှင်းတို့ကျောင်းမှာ ဝိုင်းလေးကို မမိုးသ ထားခဲ့တာလေ။

သူမ ဖုန်းကို အလျင်အမြန်ကောက်ယူပြီး မနှင်းနံပါတ်ရှ လိုက်တယ်။

"ဟဲလို ... မနှင်းလား၊

အေး ... ငါ အေးမာပါဟဲ့၊

ငါ နင်တို့ဆီမှာ အပ်ပေးခဲ့တဲ့

ဝိုင်းလေးကို သိတယ်မဟုတ်လား၊

သူ ကျောင်းတက်လား သူငယ်ချင်း၊

ဩော် ... ဟုတ်လား၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အေးပါဟယ် ... ကျေးဇူးပါပဲ”

အေးမာဟာ လက်ကိုင်ဖုန်းကို ပိတ်လိုက်ရင်း ...

“မနှင်းပြောတာကျ ... ဗိုင်လေး ကျောင်းမတက်တာ

လေးငါးရက်ရှိနေပြီတဲ့၊

နောက်ဆုံး ဖယ်ရီကြိုတော့ ဖယ်ရီကားဆရာကို

သူ့အမေနဲ့ ခရီးသွားတယ်ပြောတယ်တဲ့၊

မိုးသူမှာက သူငယ်ချင်းဆိုလို့ ငါပဲရှိတာ၊

သူ တစ်နေရာသွားရင် ငါ့လှမ်းပြောခဲ့မှာပါ၊

အခုက သားအမိနှစ်ယောက်လုံး ပျောက်နေတာ၊

ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ၊ မိုးသူရေ ... နင့်အတွက်

ငါ အရမ်းစိတ်ပူနေပြီ သူငယ်ချင်းရေ”

အေးမာဟာ ထိုသို့ရေရွတ်ရင်း အိပ်ရာပေါ် လှဲချလိုက်တယ်။

သူမရင်ထဲမှာ သူငယ်ချင်းအတွက် ပူပန်နေရပြီ မဟုတ်ပါ

သား။

လှဲအိပ်နေရာက သူမရဲ့မျက်လုံးတွေ တဖြည်းဖြည်း လေးလံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လာတယ်။

"အေးမာရေ ... အေးမာ သူငယ်ချင်းရေ"

နားထဲတိုးဝင်လာတဲ့အသံကြောင့် အေးမာ လန့်နိုးသွား

တယ်။

ဒါ ... မိုးသူရဲ့အသံပဲ။

သူမဆီ မိုးသူ ရောက်လာပြီ။

ဝမ်းသာစိတ်နဲ့ အခန်းပြင် ပြေးထွက်လိုက်မိတယ်။

"ဟယ် ... မိုးသူ ... နင်က ငါ့တောင်

ဘာမှမပြောသွားဘူး၊

ငါဖြင့် နင့်ကို စိတ်တအား ပူနေတာဟ၊

နင် ဘယ်တွေသွားနေတာလဲဟင်"

အေးမာက တရစပ်ပြောလိုက်သလောက် မမိုးသူရဲ့မျက်နှာ

ဟာ ညှိုးရော်နေရှာတယ်။

ဝိုင်းလေးက ဝက်ဝံရုပ်လေးပိုက်ပြီး မိခင်ရဲ့တင်ပါးကို ဖ

တွယ်ရပ်နေတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မမိုးသူက ခေါင်းငိုက်စိုက်အနေအထားနဲ့ ...

"ငါတို့သားအမိ သေဆုံးသွားပြီ သူငယ်ချင်း၊

ငါတို့သားအမိကို ကူညီပေးပါ သူငယ်ချင်းရယ်၊

ငါတို့ရဲ့ ရုပ်အလောင်းတွေဟာ ...

ပဲခူးမြစ်ထဲမှာ ရှိနေတယ်၊

ကူညီပါနော် သူငယ်ချင်း ... ကူညီပေးပါ"

အေးမာဟာ သူငယ်ချင်းကို ငေးကြည့်ရင်း သူမ ပြောစကားတွေကို မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားတယ်။

ဒီအချိန်မှာပဲ မမိုးသူနဲ့ ဝိုင်းလေးဟာ သူမရဲ့ရှေ့ကနေ ဖြည်းဖြည်း အခိုးငွေ့လိုသဏ္ဍာန်နဲ့ လွင့်ပြယ်ပျောက်ဆုံးသွားတော့တယ်။

"မိုးသူ ... မိုးသူ နေပါဦး ...

မိုးသူ ... သူငယ်ချင်းရေ"

သူမ ရင်တစ်ခုလုံး လစ်ဟာသလို ခံစားလိုက်ရပြီး ဆေတ်ခနဲ ထထိုင်လိုက်မိတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်မိတော့ အရာအားလုံး ပကတိအတိုင်း ...

"ဟင် ... ငါ ... ငါ ...

အိပ်မက် မက်နေတာပဲ၊ ဘုရားရေ ...

မိုးသူက သူ့ကိုယ်သူ သေပြီတဲ့၊

ငါပဲ စိတ်စွဲနေလို့လား ... ဒါမှမဟုတ် ...

မိုးသူတို့သားအမိဟာ တကယ်ပဲ သေဆုံးသွားပြီလား"

□□□

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပိုင်း(၂၀)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မမိုးသူနဲ့ဝိုင်းလေးတို့ သေဆုံးပြီး (၇) ရက်မြောက်နေ့ . .

ကိုထွန်းမောင်ရဲ့ ကားလေးဟာ မြို့စွန်ရှိ ဆင်ခြေဖုံး ရပ်ကွက်ငယ်လေးတစ်ခုထဲ ခပ်ဖြည်းဖြည်း မောင်းနှင်နေတယ်။

ဂျူလိုရဲ့လမ်းပြမှုအရ ကျဉ်းမြောင်းလှတဲ့ လမ်းတွေကို ချိုးကွေ့ဝင်ရင်း ...

"ဟော ... ရှေ့မှာတွေ့လား ကို၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှေ့က ဗာဒံပင်လေးဆို ရောက်ပြီ၊

ဗာဒံပင်ရှေ့က အိမ်ပဲ”

ဂျူလီ့အပြောကြောင့် ထိုဗာဒံပင်ရှေ့ရောက်တော့ ကားကို ရပ်လိုက်တယ်။

ဂျူလီက အရင်ဆုံး ကားပေါ်က ဆင်းလိုက်ရင်း သူ့ကိုပါ လှမ်းခေါ်တယ်။

ဂျူလီ့ကို မလွန်ဆန်ချင်တာကြောင့် စိတ်မပါဘဲ သူမ နောက် လိုက်ခဲ့ရတယ်။

ခနော်နီ ခနော်နဲ့ဆောက်ထားတဲ့ အမိုးအကာမလုံတဲ့ တဲအိမ် လေးတစ်လုံး။

ခြေတစ်လှမ်းစာရှိတဲ့ တဲအိမ်လေးပေါ် သူ့တို့တက်လိုက် တော့ အိမ်လေးက သိမ့်ခနဲ တုန်သွားတယ်။

တဲအတွင်းမှာတော့ ဘုရားစင်ရယ်၊ ဥရမင်းနတ်ရုပ်ကြီးတွေ က တဲလုံးပြည့် နေရာယူထားတယ်။

ဘုရားစင်ကအထက် နတ်စင်က အောက်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နတ်စင်ရှေ့မှာတော့ ပြောင်ချောနေတဲ့ သင်ဖြူးဖျာတစ်ချပ် ခင်းကျင်းထားတယ်။

သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ ထိုသင်ဖြူးဖြာပေါ် ထိုင်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် တဲရဲ့အနောက်ဖက်ပေါက်ကနေ အဘွားအိုတစ်ဦး ဝင်ရောက်လာတယ်။

တဲပေါ်တက်လာတဲ့ အဘွားအိုဟာ သူတို့ကို ဘာတစ်ခွန်းမှ မဆိုဘဲ ဘုရား၊နဲ့ နတ်ရုပ်တွေကို အမွေးတိုင် ထွန်းညှိပူဇော်နေတယ်။

ဂျူလီက သူ့ပေါင်ကို လှမ်းတို့ရင်း လေသံနဲ့ ...

"အကြားမြင်ဆရာမကြီး ဒေါ်အိုစာဆိုတာ

သူပဲ ကိုရဲ့၊

ပရလောကသားတွေနဲ့ ပတ်သက်ရင်

သိပ်စွမ်းတာလေ"

လို့ တီးတိုးပြောတယ်။

အရောင်ပျယ်လွင့်နေတဲ့ အညိုရောင်ထဘီ ရင်ဖုံးအကျီ အနွမ်းနဲ့ ဆံပင်တွေ ဖွာလန်ကျဲအောင် ဆွတ်ဆွတ်ဖြူနေတဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဘွားအိုကိုကြည့်ရင်း ထွန်းမောင်အတွက် အထင်ကြီးစရာမရှိချေ။

ဒါပေမဲ့ ... ချစ်ဇနီးချောလေး အလိုကျ သည်းခံနေရပေမယ့်

ဒေါ်အိုစာက နတ်စင်ကို ကျောပေးလျက် အနေအထားနဲ့

သူတို့ရှေ့ ထိုင်လိုက်တယ်။

"ဘာအကူအညီလိုအပ်သလဲ ပြောကြ"

ရှစ်ဆယ်ကျော်မျှရှိတဲ့ အရွယ်နဲ့မလိုက်အောင် မာထန်လွန်း

တဲ့အသံကြောင့် ထွန်းမောင် အံ့အားသင့်သွားတယ်။

"ဒီလိုပါ ဆရာမကြီး ... ကျွန်မတို့လင်မယားကို

မကြာသေးမီကမှ သေဆုံးပြီး မကျွတ်လွတ်တဲ့

ဝိညာဉ်တွေ နှောင့်ယှက်နေလို့ပါရှင်၊

ဆရာမကြီးရဲ့အစွမ်းနဲ့ ဖြေရှင်းပေးပါနော်"

ဂျူလီ့စကားကြောင့် ဒေါ်အိုစာရဲ့မျက်ခုံးတွေ တွန့်ကျုံ့သွား

တယ်။

ပြီးတော့ ... မျက်လုံးစုံမှိတ်ရင်း အတန်ကြာအောင် ငြိမ်

သက်နေတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွန်းမောင်လည်း အပျင်းပြေသဘောမျိုးနဲ့ ဒေါ်အိုစာ ဘာပြောမလဲဆိုတာ နားစွင့်နေလိုက်တယ်။

ခဏကြာတော့ ဒေါ်အိုစာရဲ့မျက်လုံးကနေ မျက်ရည်တွေ ယိုစီးကျလာတယ်။

ထွန်းမောင်တို့ဟာ ထိုမြင်ကွင်းကြောင့် တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်မိတယ်။

"လူ့လောကပဲဖြစ်ဖြစ် ... ဝိညာဉ်လောကပဲဖြစ်ဖြစ်

နေရာတိုင်းမှာ အမှန်တရားရှိတယ်၊

ခုက ဝိညာဉ်က ကောင်းပြီး

လူက ဆိုးနေတယ်၊

မင်းတို့ လူဆိုးတွေပဲ"

ဒေါ်အိုစာ့စကားကြောင့် နှစ်ယောက်သား ဘာပြောရမှန်း မသိ ဖြစ်သွားကြတယ်။

ဒေါ်အိုစာက မျက်လုံးပွင့်လာပြီး ...

"ကျုပ်က ကောင်းတဲ့အလုပ်ပဲ လုပ်တယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မုန္းကန္တာကိုပဲ ႀကိဳက္တယ္၊

မင္းတို႔ကိစၥ က်ဳပ္ မကူညီႏိုင္ဘူး၊

ကိုယ္ျပဳလိုက္တဲ့ ကံသုံးပါးဟာ

တစ္နည္းမဟုတ္ တစ္နည္းေတာ့

ကိုယ့္အေပၚ ျပန္ၿပီး သက္ေရာက္မႈရွိတယ္၊

ဒါဟာ ဘုရားေဟာပဲ၊

လူဆိုးေတြအတြက္ က်ဳပ္ ဘာမွလုပ္မေပးႏိုင္ဘူး၊

ျပန္ၾကပါ”

လို႔ မာထန္တဲ့အသံနဲ႔ ေျပာလာတယ္။

ႏွစ္ေယာက္သား ေဒါ္အိုစာကို ေၾကာင္ေငးၾကည့္ေနရာက

သတိ၀င္လာၿပီး ထျပန္ဖို႔ ျပင္လိုက္တယ္။

“ေနၾကဦး”

ထြန္းေမာင္ကို စူးစိုက္ၾကည့္ရင္း တားဆီးလိုက္တာေၾကာင့္

ထြန္းေမာင္ဟာ တြန္႔ခနဲျဖစ္သြားတယ္။

“မင္းတို႔ လူဆိုးေတြ ျဖစ္ေနေပမယ့္

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငါ့ဆီ အရောက်လာနိုင်တဲ့ဖွဲကိုတော့

ငါ အသိအမှတ်ပြုပေးမယ်၊

မင်း … သေချာမှတ်သွား၊

ဝိညာဉ်ရဲ့ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်းတွေကို

အဆုံးသတ်ချင်ရင် …

နာမည်တစ်ခု၊ လျှို့ဝှက်နံပါတ်၊

ဒီနှစ်ခုကို တွေ့အောင်ရှာပြီး

ဖျက်ဆီးပစ်ပေတော့၊

သွားကြတော့"

ဒေါ်အိုစာက ထွန်းမောင်ကို စူးစိုက်ကြည့်လျက် လက်ညှိုး ထိုးပြောလိုက်တယ်။

□□□

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပိုင်း(၂၇)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပြန်လမ်းဟာ အတွေးကိုယ်စီနဲ့ ခြောက်ကပ်တိတ်ဆိတ်နေတယ်။

ထွန်းမောင်က သက်ပြင်းရှိုက်ရင်း ဘီယာဗူးကို ဖောက်လိုက်တယ်။

ငှင်းရဲ့အဖုံးဖွင့်သံကြောင့် ဂျူလီဟာ အတွေးဆ ပြတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သောက်သွားရတယ်။

"ဒေါ်အိုစာက သည်းတို့ ဖြစ်စဉ်အားလုံး

သိနေသလိုပဲနော် ကို၊

ကျားကြောက်လို့ ရှင်ကြီးကိုးမိပါမှ

ပိုဆိုးသွားတယ် ... ဟင်း"

ဂျူလီရဲ့စိတ်ပျက်ညည်းညူသံကြောင့် ထွန်းမောင်က ...

"ဟုတ်တယ် ... ကိုယ် သူ့ကို

အပြင်ပန်း အကဲခတ်ပြီး

အထင်သေးမိတာ သိပ်မှားတယ်၊

သူ အားလုံးသိနေတယ်၊

သူဟာ သိပ်တော်တဲ့ အကြားမြင်ဆရာမဆိုတာ

ကိုယ် မငြင်းနိုင်တော့ဘူး"

"သူ နောက်ဆုံးပြောတဲ့ နာမည်တစ်ခုနဲ့

လျှို့ဝှက်နံပါတ်ကို ဖျက်ဆီးပစ်ရမယ်ဆိုတာ

ဘာသဘောလဲ ကို"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွန်းမောင်က လေပူတစ်ချက်ကို မှုတ်ထုတ်လိုက်ရင်း ...

"အဲဒါ ကိုယ်သိတယ် သည်း၊

သည်း ပိုကြောက်မှာစိုးလို့

ကိုယ် မပြောပြဖြစ်ခဲ့တာ ... တကယ်တော့"

လို့ အစချီရင်း facebook က မောင့်မမိုးသူအကောင့်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူ ခြောက်လှန့်ခံရတာကို ပြောပြလိုက်တယ်။

"ဟင် ... တို့အဖြစ်ကလည်း

သိပ်ကြောက်ဖို့ ကောင်းပါလား၊

ကိုက အဲဒီအကောင့်ကို ဖျက်ပစ်လိုက်ပြီပဲ၊

သူကရော ဘာသဘောနဲ့

အဲဒီအကောင့်ကနေ မက်ဆေ့ပို့ပြီး

ခြောက်လှန့်နေရတာလဲ၊

ကြက်သီးထလိုက်တာ ကိုရယ်"

"ဒေါ်အိုစာ နောက်ဆုံးပြောတဲ့ စကားဟာ

မောင့်မမိုးသူအကောင့်နဲ့ ပါ့စ်ဝေါ့ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ေျပာတာပဲ သည္း၊

ကိုယ္က သူ႕အေကာင့္ကို ပိတ္ပစ္လိုက္ေပမယ့္

သူဟာ အေကာင့္ကို စဖြင့္ခ်ိန္တည္းက

တစ္ေနရာမွာ ေရးမွတ္ထားပုံရတယ္၊

သူ႕ရဲ႕ဝိညာဥ္ဟာ အဲဒီေနရာမွာ စြဲကပ္ၿပီး

ကိုယ့္ကို ေဖ့ဘုတ္ကေန

ေျခာက္လွန္႕ေနတာပဲ ျဖစ္ရမယ္"

"ဒါဆို ... သည္းတို႕ ဘာလုပ္ၾကမလဲ ကို"

"ဘာလုပ္ရမွာလဲ သည္းရယ္၊

ကိုယ္တို႕ႏွစ္ေယာက္ စိတ္ေအးလက္ေအး

ေနႏိုင္ဖို႕ ဟိုအိမ္ႀကီးဆီ ျပန္သြားၿပီး

အေကာင့္နာမည္ ေရးမွတ္ထားတာကို

ရွာေဖြရမွာေပါ့၊

ၿပီးရင္ ... ဖ်က္ဆီးပစ္ရမယ္၊

ဒါမွ မေကာင္းဆိုးဝါးေတြ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်ကို မနှောင့်ယှက်နိုင်မှာ၊

တွေ့ကြသေးတာပေါ့ မိုးသူရယ်၊

မင်းနဲ့ငါ ဘယ်သူပိုစွမ်းမလဲဆိုတာ"

ထွန်းမောင်က ထိုသို့ကြုံးဝါးရင်း လက်ကျန်ဘီယာကို မော့ချလိုက်တယ်။

နှစ်ယောက်သား အတွေးကိုယ်စီနဲ့ ပြန်လည်တိတ်ဆိတ်သွားကြတယ်။

အပြန်လမ်းဟာ အသွားလမ်းထက် ပိုပြီး ကြန့်ကြာနေသလို ခံစားရတယ်။

မှောင်စပျိုးချိန်လောက်မှ သူတို့ မြို့ထဲရောက်ကြတယ်။

ထိုအချိန် ... မိုးက တဖွဲဖွဲ ရွာကျလာတယ်။

□□□

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပိုင်း(၂၂)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျွတ်. . . ပြဿနာပဲကွာ၊

အရေးကြီးတဲ့အချိန်ကျမှ မီးက

တစ်ရပ်ကွက်လုံး ပျက်နေတယ်၊

မိုးကလည်း ပိုသည်းနေပြီ၊

ကိုယ်တို့ ဘာလုပ်ကြမလဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွန်းမောင်က ခြံဝရှေ့ ကားရပ်ရင်း မကျေမနပ် ရေရွတ်လိုက်တယ်။

ဂျူလီက ဝီစကီပုလင်းကို အဖုံးဖွင့်လိုက်ပြီး ...

"မိုးသည်းနေလို့ မီးခဏပျက်တာ

ဖြစ်မှာပါ ကိုရဲ့၊ ဘာမှလုပ်မနေနဲ့၊

မီးပြန်လာချိန် ကားထဲကပဲ စောင့်ကြတာပေါ့၊

ရော့ ... ဒါလေး သောက်လိုက်၊

သည်း အားလူးကြော်ထုပ် ဖောက်ပေးမယ်"

ထွန်းမောင်ထံ အရက်ပုလင်း လှမ်းပေးရင်း ပြောလိုက်တယ်။

ထွန်းမောင်လည်း ကားနောက်မှီကို နောက်လှန်ချပြီး ဖိမ်ပြေပြေ အရက်သောက်နေလိုက်တယ်။

အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ကားကက်ဆက်က တီးလုံးသံအတူ ထွန်းမောင်တစ်ယောက် အရက်ရှိန်တက်လာတယ်။

မိုးကလည်း အပြီးနဲ့ ရွာသည့်နှယ် ပိုမိုသည်းထန်လာတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကိုယ် မစောင့်နိုင်တော့ဘူးကွာ၊

ကားထဲမှာ ခါတ်မီးပါတယ် မဟုတ်လား၊

အိမ်ထဲ ဝင်ကြမယ်၊

ဒီကိစ္စကို ဒီည အပြတ်ရှင်းပစ်မယ်ကွ"

ဂျူလီကိုယ်တိုင်လည်း ဝိုင်သုံးလုံး ဝင်ထားသည်မို့ ...

"အိုကေ ... ကို့သဘောပဲ၊

သည်းတို့ ခါတ်မီးနဲ့ အိမ်ထဲဝင်ကြမယ်"

ဂျူလီက ဒက်ရှ်ဘုတ်ထဲက ခါတ်မီးကို လှမ်းယူရင်း ထွန်းမောင်ကို ရွတ်ခနဲ နမ်းရှုပ်လိုက်တယ်။

ပြီးနောက် နှစ်ယောက်သား မိုးရေတွေကြားမှာပဲ အိမ်ကြီးထဲ ဝင်ခဲ့ကြတော့တယ်။

နှစ်ယောက်လုံးရဲ့ခြေလှမ်းတွေ ယိမ်းယိုင်နေသလို အယ်ကိုလ်ဟောကြောင့် မျက်လုံးတွေပါ ရဲတွတ်နေကြတယ်။

သူတို့ဟာ အိမ်ကြီးရဲ့တံခါးမကိုဖွင့်ရင်း ခါတ်မီးအလင်းရောင်နဲ့ အပေါ်ထပ်ဆီ ချဉ်းကပ်ခဲ့ကြတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွန်းမောင်က ရှေ့က ဦးဆောင်ပြီး မမိုးသူရဲ့အိပ်ခန်းထဲ ဝင်လိုက်တယ်။

"ဘယ်နေရာမှာ ရှာမှာလဲ ကိုရဲ့၊

ပစ္စည်းတွေက အများကြီးပဲ၊

စာအုပ်တွေလည်း အများကြီးဟာကို"

ဂျူလီက ယိုင်ချင်နေတဲ့ ကိုယ်ကို နံရံနဲ့မှီထိန်းရင်း မေးလိုက်တယ်။

ထွန်းမောင်က ခေတ်မီးကို ခုတင်အောက် ထိုးကြည့်ရင်း...

"မိုးသူက အရှုံးမကျွ၊

စိတ်ကူးယဉ်လည်း သိပ်ဆန်တယ်၊

ဒီကောင်မဟာ သူ့ပစ္စည်းတွေကို

ခုတင်အောက်က ကျွန်းသေတ္တာထဲမှာ

သိမ်းလေ့ရှိတယ်၊

ကိုယ်တွေးတာ မလွဲဘူးဆိုရင်

ဖော့ဘုတ်အကောင့်နဲ့ ပါ့စ်ဝေါ့ဟာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူရဲ့ဒိုင်ယာရီစာအုပ်အဟောင်းထဲမှာပဲ ရှိရမယ်ကွ၊

ကဲ ... လာခဲ့စမ်းကွာ”

ထွန်းမောင်ဟာ ခုတင်အောက်က ကျွန်းသေတ္တာငယ်ကို

ဆွဲထုတ်လိုက်တယ်။

သော့ခတ်မထားတဲ့အတွက် သေတ္တာကိုဖွင့်ပြီး လှန်လှော

ရှာလိုက်တယ်။

သေတ္တာ့ထဲမှာက အဖိုးတန်ပစ္စည်းမရှိဘဲ ဒိုင်ယာရီစာအုပ်

အဟောင်းတွေ၊ နှင်းဆီပန်းခြောက်တွေ၊ လက်ကိုင်ပဝါတွေသာ ရှိ

နေတယ်။

“စောက်ရူးမ ... ဒိုင်ယာရီစာအုပ်တွေကလည်း

များလိုက်တာ၊ ငါတော့ မူးနောက်နေအောင်

ရှာရဦးမယ် ... တောက်”

ထွန်းမောင်ဟာ စာအုပ်တွေကို လှန်လှောရင်း မကျေမနပ်

ရေရွတ်လိုက်တယ်။

ဂျူလီကတော့ ဝိုင်အရှိန်နဲ့ နံရံမှီပြီး အိပ်ပျော်လျက်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခြောက်အုပ်မြောက်စာအုပ်ရဲ့ အစပိုင်းမှာတော့ ...

"ဟား ... တွေ့ပြီကွ ... ဟောဒီမှာ၊

မောင့်မမိုးသူအကောင့်နဲ့ ပါ့စ်ဝေါ့ဒ်ပါတဲ့"

ထွန်းမောင်ရဲ့အော်သံကြောင့် ဂျူလီ လန့်သွားတယ်။

"အင် ... တွေ့ပြီလား ကို"

"အေး ... တွေ့ပြီကွ ... ဟား ဟား၊

ဒီလောက် ရှိမန့်တစ်ဆန်ချင်တဲ့ ကောင်မ၊

သူ့အစွဲကိုလည်း ရှိမန့်တစ်ဆန်ဆန်လေး

ချွတ်ပေးရမှာပေါ့ကွာ၊

လာ သည်းလေး ... ကိုယ်တို့ သွားကြမယ်"

□□□

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပိုင်း (၂၇)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွန်းမောင်နဲ့ဂျူလိယာ တိုအိမ်ကြီးကနေ ထွက်

ခွာဖို့ ကြိုးစားလိုက်ကြတယ်။

အပြင်မှာက မိုးနဲ့အတူ လေပါ ပြင်းထန်နေတဲ့အတွက်

ဘဝုန်းဝုန်းသံတွေ ဆူညံနေတယ်။

အိမ်တံခါးဝရောက်တဲ့အခါ ထွန်းမောင်က ခါးကြားက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လက်ကျန်ပုလင်းကို အပြတ်ရှင်းလိုက်တယ်။

အရက်ရှိန်နဲ့ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ပူနွေးနေသလို သွေးပါကြွနေပြီ။

သူဟာ ဂျူလီရဲ့ခါးကိုဖက်ရင်း အောင်မြင်သူကြီးနှယ် အိမ်ကြီးက ထွက်ခွာလိုက်တယ်။

ခြံဝရောက်စဉ် ဂျူလီက နောက်လှည့်ကြည့်မိရင်း ...

"ကို ... ဟို ... ဟိုမှာ ...

အဖြူရိုပ်ကြီးနှစ်ခု တွေ့လား၊

ဝိညာဉ်သားအမိ သည်းတို့နောက်

လိုက်လာပြီထင်တယ်"

လို့ ညွှန်ပြရင်း ပြောလိုက်တယ်။

"ဟား ... ဟား ... ဟား ...

လိုက်ကြစမ်းပါစေကွာ၊

မိုးရေထဲမှာ ရိုမန့်တစ်ဆန်ဆန်

လိုက်တမ်းပြေးတမ်းကစားကြတာပေါ့၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုးသူဆိုတဲ့ တစ္ေသြမေရ ...

မင်းရဲ့အစ္စ္ဖြစ်တဲ့ မောင့်မိုးသူအကြောင်းနဲ့ပါစ်ဝေါ့

ငါ့လက်ထဲ ရောက်နေပြီကွ၊

ယူနိုင်ရင် လာယူကြစမ်းပါ၊

ဟောဒီမှာ တွေ့လား"

ထွန်းမောင်ဟာ ကြုံးဝါးရင်း မိုးရေတွေကြား ဒိုင်ယာရီ စာအုပ်ကို ဆုတ်ဖြဲပစ်လိုက်တယ်။

ဒီအချိန်မှာပဲ လျှပ်စီးတွေ ဖျတ်ခနဲ လက်သွားတယ်။

"ငါ ... ပစ္စည်းပြန်ပေး၊

ငါ ... နင့် ... ကို ... မုန်းမိတော့ ... မယ်၊

ပြန်ပေး ... ပြန်ပေး"

လေထဲလွင့်နေတဲ့ အဖြူရောင်သဏ္ဍာန်နှစ်ခုဟာ ပိုမိုထင် ရှားလာတယ်။

ခြောက်ကပ်အက်ကွဲသံကြီးက မိုးသံကို ထွင်းဖောက်ပြီး ထွန်းမောင်ရဲ့နားထဲ ပဲ့တင်ထပ်သွားတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟား ... ဟား ... မပေးဘူးကွ၊

ယောဒ့်မှာကြည့်"

ထွန်းမောင်တစ်ယောက် ခြံဝက တစ်ရှိန်ထိုးပြေးထွက်ရင်း ဒိုင်ယာရီစာအုပ်ကို တစ်ရွက်ချင်းစီ ဆုတ်ဖြဲသွားတယ်။

ဂျူလီလည်း ထွန်းမောင်နောက် ပြေးလိုက်ရာက မိုးရေထဲ ပြေးလွှားရတဲ့ အရသာကို နှစ်ခြိုက်သွားမိတယ်။

၎င်းတို့ရဲ့နောက်မှာတော့ အရိပ်ဖြူနှစ်ခုဟာ တရိပ်ရိပ် ပြေး လိုက်လာတယ်။

ထွန်းမောင်ဟာ ပြေးလွှားရင်း အော်ဟစ်ရယ်မောပြီး စာရွက်ကို တစ်ရွက်ချင်းဆီ ဆုတ်ဖြဲသွားတယ်။

လမ်းကွေ့တစ်ခုအရောက်မှာတော့ ရှေ့ဆီမှ စူးရှတဲ့မီးရောင် ကြောင့် ထွန်းမောင် ကိုယ်ရှိန်သတ်လိုက်တယ်။

ဒါပေမဲ့ ... မူးတာနဲ့ အသည်းအသန်ပြေးလွှားလာတဲ့ အရှိန ရောပြီး ကိုယ်ရှိန်သတ်လို့ မရဘူး။

မျက်နှာချင်းဆိုင်ဆီက အရှိန်နဲ့လာတဲ့ ကားဟာ အနား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရောက်ခါနီးမှ ထွန်းမောင်ကို မြင်တွေ့ပုံရတယ်။

ဂျူလီလည်း အမှတ်မထင်ဖြစ်ရပ်ကြောင့် ထွန်းမောင်ကို အမှီလိုက်ပြီး တားဆီးဖို့ ကြိုးစားလိုက်တယ်။

ဒါပေမဲ့ ... အဆက်မပြတ်တီးလိုက်တဲ့ ဟွန်းသံရှည်ကြီးနဲ့ အတူ "ဝုန်း" ... "ဝုန်း" ဆိုတဲ့ အသံကြီးက အမှောင်ထုကို ကြီးစိုး သွားတယ်။

တက်စီကားရဲ့ ခေါင်းပိုင်းတစ်ခုလုံး သွေးချင်းချင်းနီသွား သလို မိုးရေတွေကြား လမ်းမထက်မှာတော့ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် အလောင်းနှစ်ခု။

အဖုံးသာ ကျန်တော့တဲ့ ဒိုင်ယာရီစာအုပ်ရဲ့အဖုံးလေးက တော့ ဟိုးအဝေးကို လွင့်စဥ်သွားရှာတယ်။

□□□

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပိုင်း(၂၄)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရေဝေးသုသာန်ရဲ့ အုတ်ဂူတွေကြား အနက်ရောင်ဝတ်စုံနဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ဦးက တရွေ့ရွေ့ လျှောက်လှမ်းသွားတယ်။

သူမရဲ့မျက်နှာလေး နွမ်းဖတ်နေသလို မျက်ရည်တွေ ရစ်ဝဲနေရှာတယ်။

သူမဟာ အရိုးပြာမြှုပ်ထားတဲ့ အုတ်ဂူနှစ်လုံးရှေ့အရောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခြေလှမ်းတန့်သွားတယ်။

ပန်းနုရောင် နှင်းဆီပန်းစည်းနှစ်စည်းကို အုတ်ဂူနှစ်ခုပေါ် တင်လိုက်ပြီး ...

"သူငယ်ချင်း မိုးသူ ... ငါ နှင်တို့သားအမိကို
နောက်ဆုံးအနေနဲ့ လာနှုတ်ဆက်တယ်နော်၊
နှင်ပေးတဲ့ အိပ်မက်အရ ...
သက်ဆိုင်ရာကို အကြောင်းကြားပြီးပြီ၊
ပဲခူးဖြစ်တစ်လျှောက် ငါတို့ ရှာဖွေခဲ့ကြတယ်၊
နှင်နဲ့သမီးငယ်ရဲ့ရုပ်အလောင်းကို
နှင်တို့သေဆုံးပြီး ခုနစ်ရက်ပြည့်တဲ့နေ့မှ
ငါတို့ ရှာတွေ့ခဲ့ကြတယ်၊ သူငယ်ချင်းတို့
သားအမိအတွက် ကောင်းမှုကုသိုလ်လည်း
ငါ လုပ်ပေးခဲ့ပါတယ်၊
နှင်တို့သားအမိရဲ့ ရင်နင့်ဖွယ်အဖြစ်ကို
ငါ့တစ်သက် ဘယ်တော့မှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေ့လို့ရမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊
ထွန်းမောင်နဲ့ ဂျူလီတို့လည်း
ငါတို့ နင်တို့သားအမိရဲ့ရုပ်အလောင်းကို
ရှာဖွေတဲ့ (၇) ရက်ပြည့်တဲ့ညမှာပဲ
သူတို့ကြမ္မာ, သူတို့အကျိုးပေးကြောင့်
အက်ဆီးဒင့်နဲ့ သေဆုံးခဲ့ကြရတယ်၊
သူငယ်ချင်းမမိုးသူ ရောက်ရာဘဝ
အစွဲလမ်းကြီး၊ အချစ်ကြီးတဲ့လူ
မဖြစ်ပါစေနဲ့ကွယ်"

အေးမာဟာ ပါးပြင်ပေါ် လှိမ့်ကျလာတဲ့ မျက်ရည်တွေကို သုတ်လိုက်ပြီး အုတ်ဂူဖြူလေးနှစ်ခုကို ကျောခိုင်းလိုက်တော့တယ်။

❒

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်ပွားပြီး (၆) လမျှ အကြာ ...

နေဝင်ချိန်တစ်ခုမှာ ...

လူငယ်တစ်စုဟာ လမ်းမီးတိုင်အောက် ထိုင်ရင်း ဂစ်တာ

တီးခတ်နေကြတယ်။

"ဟော့ကောင် ... သီချင်းဆိုရတာလည်း

အာပေါက်တော့မယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းကောင်မလေးက ... အရိပ်တောင်

မမြင်ရဘူးကွ၊ ငါ စိတ်မရှည်တော့ဘူးကွာ၊

ပြီးတော့ ... ငါ့မှာ အလုပ်ရှိသေးတယ်ကွ"

ဆံပင်ရှည်ရှည်နဲ့ကောင်လေးရဲ့အပြောကြောင့် ဂစ်တာတီး နေတဲ့ လူငယ်က ...

"တစ်ရော့ကိုးတစ်ရော့တစ်ဆယ်ကောင်ကများကွာ

အလုပ်စကားတွေ, ဘာတွေ ပြောလို့ ... ဟာဟ"

လို့ လှောင်သလို ပြောလိုက်တယ်။

ဆံပင်ရှည်နဲ့လူငယ်က စိတ်တိုသွားဟန်နဲ့ ...

"ဟ ... ငါ့အလုပ်ရှိတယ်လေ၊

Facebook မှာ ငါက Page ထောင်ထားတာကွ၊

အကောင့်သစ်တွေ အများကြီး လုပ်ပေးဖို့

လက်ခံထားတာ၊

ဒါက အလုပ်ပဲကွ၊

ငါ့ဝါသနာနဲ့ တွဲရတဲ့အလုပ်ကွ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အေးပါကွာ ... မင်း ဘယ်လောက်

Fb ရူးလည်းဆိုတာ သိပါတယ်၊

Fb တစ္ဆေကြီး ... ဟား ... ဟား ... ဟား၊

ပြန်ပြန် ဟော့ကောင် ... ဂိုးတော့"

သူငယ်ချင်းတွေက ထိုသို့ ဝိုင်းနှောက်ပြောင်တဲ့အတွက် ဆံရှည်လူငယ်လေးက ဟမ်းဖုန်းကို လက်က ကိုင်ရင်း ထထွက်သွားတယ်။

ခပ်ပြင်းပြင်း တိုက်ခတ်လိုက်တဲ့ လေပြင်းတစ်ချက်နဲ့အတူ ဂျိမ်း ... ခနဲ မိုးခြိမ်းသံကိုပါ ကြားလိုက်ရတယ်။

"ကျွတ် ... မိုးကလည်း အခါမဟုတ်

ခြိမ်းနေပြန်ပြီ၊ အိမ်အမြန်ပြန်မှပဲ၊

ထီးမပါဘူး"

ကောင်လေးဟာ ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်ရင်း ရေရွတ် လိုက်တယ်။

လေနဲ့အတူ စာရွက်ပိုင်းလေးတစ်ခုက သူ့ပခုံးပေါ် လာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကပ်ပြီး မြေပေါ်လွင့်ကျသွားတယ်။

ကောင်လေးဟာ ထိုအရာကို သတိပြုမိသွားပြီး စာရွက်ပိုင်းလေးကို ကောက်ယူလိုက်တယ်။

ဖုန်းမှာပါတဲ့ ခလုတ်မီးကိုဖွင့်ရင်း စာရွက်ပိုင်းလေးကို ကြည့်လိုက်မိတယ်။

မှင်တစ်ဝက်တစ်ပျက် ပျက်ယွင်းနေပေမယ့် မျက်လုံးအား စိုက်ဖတ်ရင်ရတဲ့ စာကြောင်းလေးနှစ်ခု။

[mg ma moe thu @ gmail.com

× × × × × × × × ×] Fb.acc

"ဟာ ... ဒါ ဖေ့ဘုတ်အကောင့်တစ်ခုပဲ၊

နာမည်လေးက ကဗျာဆန်လိုက်တာကွာ"

ကောင်လေးဟာ နှုတ်က ရေရွတ်ရင်း ဖုန်းက အင်တာနက်လိုင်းကို ဖွင့်လိုက်တယ်။

"ကျွတ် ... အရေးကြောင်းဆို ...

လိုင်းက စုတ်နေပြီ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီနှာမည်လေး သိပ်စိတ်ဝင်စားတယ်၊
ငါ ရအောင် ကြိုးစားဖွင့်မယ်”

ကောင်လေးဟာ ဖုန်းရဲ့စခရင်ကိုကြည့်ရင်း ဆက်လျှောက်သွားတယ်။

ရထားသံလမ်းတစ်ခုပေါ်ရောက်တဲ့အခါ သူ့မျက်နှာဝင်းပသွားပြီး ...

“ဟား ... လိုင်းကောင်းပြီဟ၊
ဒီအကောင့်ကို ငါ ဖွင့်ကြည့်မယ်”

လို့ ကြုံးဝါးရင်း သူ့ဖေ့ဘုတ်အကောင့်ကို လော့အောက်လုပ်လိုက်တယ်။

ပြီးတော့ စာရွက်ပိုင်းလေးက ဂျီမေးလ်နဲ့ပါ့စ်ဝေါ့ကို ရိုက်ထည့်လိုက်တယ်။

ဒီအချိန်မှာပဲ ဥသြသံနဲ့အတူ ရထားက အရှိန်နဲ့ ခုတ်မောင်းလာတယ်။

“ဟာ ... လိုင်းကလည်း တက်လိုက်ကျလိုက်နဲ့ကွာ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကောင့်ဖွင့်ခါနီးမှ”

ဖုန်းဆီ အာရုံရောက်နေတဲ့ ကောင်လေးဟာ ရထားသံလမ်းပေါ် ထိုင်ချလိုက်တယ်။

ကံအားလျော်စွာ ဖေ့ဘုတ်အကောင့်က ပွင့်သွားတယ်။

ကောင်လေး ပျော်ရွှင်သွားစဉ်မှာပဲ ထိုအကောင့်ထဲ မက်ဆေ့ဝင်လာတယ်။

... ကိုမောင်ကလွဲရင် မောင့်မမိုးသူအကောင့်ကို ဘယ်သူမှ ဖွင့်ခွင့်မရှိဘူး ...

မင်းရဲ့ကံကြမ္မာတွေ ဆိုးရွားသွားပြီသာမှတ် ...

ထိုစာကြောင့် ကောင်လေး ကြောင်အမ်း မှင်တက်သွားတယ်။

နားကွဲမတတ် ကြားလိုက်တဲ့ ဥသြဆွဲသံနဲ့အတူ ကောင်လေးရဲ့မျက်လုံးတွေ ပြာဝေသွားတယ်။

ရထားကြီး ကျော်လွန်သွားချိန်မှာတော့ ကြေမွနေတဲ့ဖုန်းတစ်လုံး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရထားကြိတ်ထားခံထားရတဲ့ လူငယ်တစ်ဦးရဲ့အလောင်း။

သံလမ်းနံဘေး အဝေးတစ်နေရာမှာတော့ လေနဲ့အတူ လွင့်နေတဲ့ စာရွက်ပိုင်းလေးတစ်ခု ...။

□□□

“Facebook တစ္ဆေ”

မအိုစာ

(မအိုစာနှင့်ဆက်သွယ်လိုပါက maosar99@gmail.com)

www.burmeseclassic.com